

FN:s allmänna ländergranskning (UPR):

Sveriges nationella halvtidsrapport

A2012/2841/DISK

REGERINGSKANSLIET

FN:s allmänna ländergranskning (UPR): Sveriges nationella halvtidsrapport

Sveriges arbete med att skydda och främja de mänskliga rättigheterna genomsyrar de flesta nationella politikområden såväl som utrikespolitikens alla delar. Sveriges långsiktiga mål är att säkerställa full respekt för de mänskliga rättigheterna i Sverige. Svensk lagstiftning ska överensstämma med de internationella konventioner om mänskliga rättigheter som Sverige har anslutit sig till. Myndigheter på såväl nationell som regional och kommunal nivå är bundna att följa Sveriges internationella åtaganden vad gäller de mänskliga rättigheterna i myndighetsutövningen. Sverige ser FN:s allmänna ländergranskning (*Universal Period Review*, UPR) som en viktig mekanism för att skydda och främja mänskliga rättigheter såväl nationell som internationellt. På nationell nivå har UPR-processen kommit att utgöra en viktig del av det systematiska arbetet för mänskliga rättigheter.

Som anges på FN:s officiella hemsida, är den allmänna ländergranskningen:

...en unik process som innebär att de mänskliga rättigheterna granskas i samtliga 192 [nu 193] FN-medlemsstater vart fjärde år. UPR:en är en statlig process, under ledning av Rådet för mänskliga rättigheter, som ger varje stat möjlighet att tillkännage åtgärder de har vidtagit för att förbättra den nationella situationen för mänskliga rättigheter och för att leva upp till sina internationella åtaganden vad gäller de mänskliga rättigheterna. UPR-processen utgör ett viktigt inslag i Rådet för mänskliga rättigheter och syftar till att säkerställa likabehandling av alla stater då situationen för mänskliga rättigheter granskas.

UPR:en skapades av FN:s generalförsamling den 15 mars 2006 genom resolution 60/251, som inrättade Rådet för mänskliga rättigheter. /.../ För närvarande finns det ingen annan allmän granskningsmekanism av detta slag. Processen påminner staterna om deras ansvar för att säkerställa full respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det yttersta målet med denna nya granskningsprocess är att förbättra situationen för de mänskliga rättigheterna i alla stater och åtgärda kränkningar av mänskliga rättigheter oavsett var de förekommer.¹

Denna rapport utgår ifrån de rekommendationer som lämnades av FN:s råd för mänskliga rättigheter (MR-rådet) vid granskningen av Sverige i maj 2010. Nästa granskning av Sverige, vilken bl.a. syftar till att följa upp den första granskningen, är planerad till år 2015. Sverige befinner sig därmed ungefär i mitten av genomförandefasen. FN:s generalförsamling uppmanar

¹ Fri översättning från originalspråket engelska. [www.ohchr.org / SV / HRBodies / UPR / Pages / UPRMain.aspx](http://www.ohchr.org/SV/HRBodies/UPR/Pages/UPRMain.aspx), hämtad 2012/08/30

medlemsstaterna att, på frivillig basis, förse MR-rådet med en halvtidsuppdatering om uppföljningen av accepterade rekommendationer. Sverige ser värdet av en sådan uppföljning för genomförandet av accepterade rekommendationer i synnerhet och utvecklingen av Sveriges arbete för mänskliga rättigheter i allmänhet. Sverige ansluter sig därmed till det ökande antalet stater som enligt generalförsamlingens uppmaning tagit fram en halvtidsrapport.

Sverige eftersträvar en öppen och transparent implementeringsprocess, i vilken bl.a. berörda myndigheter och organisationer inom det civila samhället involverats på ett tidigt stadium. Exempelvis deltog Regeringskansliet aktivt, en kort tid efter MR-rådets granskning av Sverige, vid ett seminarium om granskningen som anordnades under en större konferens om mänskliga rättigheter i Örebro (MR-dagarna). I maj 2012 anordnades ett samråd med representanter för organisationer inom det civila samhället för att informera om och samla in synpunkter på genomförandet av UPR-rekommendationerna. Detta samråd ingick som ett viktigt led i framtagandet av denna halvtidsrapport.

Vid UPR-granskningen mottog Sverige 150 rekommendationer, varav 106 accepterades². Denna rapport innehåller en sammanställning av arbetet med att genomföra accepterade rekommendationer. Såväl kvarvarande utmaningar som goda erfarenheter identifieras. I sammanställningen nedan är rekommendationerna uppställda i numerisk ordning, med snarlika rekommendationer grupperade tillsammans för överskådlighetens skull. Numreringen överensstämmer med den som FN:s arbetsgrupp för den allmänna ländergranskningen använder i sin rapport om granskningen av Sverige (A/HRC/15/11) samt tillhörande tilläggsrapport (A/HRC/15/11/Add.1). Den stat som lämnade rekommendationen till Sverige anges i parentes.

² Efter att en rekommendation hade delats upp i två.

Innehållsförteckning

Nr 95.1 (Norge).....	s. 5	Nr 95.34 (Österrike).....	s. 16
Nr 95.2 (Norge).....	s. 5	Nr 95.35 (Ungern).....	s. 19
Nr 95.3 (Grekland).....	s. 5	Nr 95.36 (Nicaragua).....	s. 21
Nr 95.4 (Kanada).....	s. 6	Nr 95.37 (Finland).....	s. 21
Nr 95.5 (Mexiko).....	s. 6	Nr 95.38 (Argentina).....	s. 16
Nr 95.6 (Bolivia).....	s. 6	Nr 95.39 (Bosnien och Hercegovina).....	s. 16
Nr 95.7 (Jordanien).....	s. 7	Nr 95.40 (Jordanien).....	s. 21
Nr 95.8 (Storbritannien).....	s. 8	Nr 95.41 (Norge).....	s. 16
Nr 95.9 (Nya Zeeland).....	s. 8	Nr 95.42 (Bosnien och Hercegovina).....	s. 16
Nr 95.10 (Djibouti).....	s. 8	Nr 95.43 (Uzbekistan).....	s. 17
Nr 95.11 (Ryssland).....	s. 9	Nr 95.44 (Ryssland).....	s. 22
Nr 95.12 (Indien).....	s. 9	Nr 95.45 (Colombia).....	s. 24
Nr 95.13 (Jordanien).....	s. 9	Nr 95.46 (Iran).....	s. 25
Nr 95.14 (Schweiz).....	s. 9	Nr 95.47 (Filippinerna).....	s. 25
Nr 95.15 (Filippinerna).....	s. 9	Nr 95.48 (Uzbekistan).....	s. 26
Nr 95.16 (Bangladesh).....	s. 10	Nr 95.49 (Grekland).....	s. 27
Nr 95.17 (Palestina).....	s. 10	Nr 95.50 (Portugal).....	s. 29
Nr 95.18 (Nicaragua).....	s. 10	Nr 95.51 (Portugal).....	s. 29
Nr 95.19 (Colombia).....	s. 10	Nr 95.52 (Nederländerna).....	s. 27
Nr 95.20 (Vietnam).....	s. 11	Nr 95.53 (Portugal).....	s. 27
Nr 95.21 (Egypten).....	s. 12	Nr 95.54 (Iran).....	s. 27
Nr 95.22 (Egypten).....	s. 12	Nr 95.55 (Chile).....	s. 27
Nr 95.23 (Sydafrika).....	s. 12	Nr 95.56 (Botswana).....	s. 27
Nr 95.24 (Förenta staterna).....	s. 12	Nr 95.57 (Malaysia).....	s. 28
Nr 95.25 (Qatar).....	s. 12	Nr 95.58 (Colombia).....	s. 28
Nr 95.26 (Qatar).....	s. 13	Nr 95.59 (Vitryssland).....	s. 30
Nr 95.27 (Algeriet).....	s. 15	Nr 95.60 (Mexiko).....	s. 30
Nr 95.28 (Brasilien).....	s. 17	Nr 95.61 (Förenta staterna).....	s. 30
Nr 95.29 (Pakistan).....	s. 15	Nr 95.62 (Grekland).....	s. 17
Nr 95.30 (Iran).....	s. 16	Nr 95.63 (Malaysia).....	s. 13
Nr 95.31 (Egypten).....	s. 18	Nr 95.64 (Bangladesh).....	s. 14
Nr 95.32 (Egypten).....	s. 19	Nr 95.65 (Irak).....	s. 11
Nr 95.33 (Bolivia).....	s. 18	Nr 95.66 (Slovenien).....	s. 11
		Nr 95.67 (Chile).....	s. 20
		Nr 95.68 (Kanada).....	s. 5
		Nr 95.69 (Iran).....	s. 5

Nr 95.70 (Sydafrika)	s. 22	Nr 96.1 (Spanien)	s. 38
Nr 95.71 (Österrike)	s. 5	Nr 96.3 (Tjeckien)	s. 26
Nr 95.72 (Österrike)	s. 6	Nr 96.4 (Pakistan)	s. 38
Nr 95.73 (Nederländerna)	s. 22	Nr 96.8 (Vitryssland)	s. 34
Nr 95.74 (Colombia)	s. 31	Nr 96.9 (Kanada)	s. 24
Nr 95.75 (Bangladesh)	s. 31	Nr 96.18 (Ryssland)	s. 38
Nr 95.76 (Algeriet)	s. 32	Nr 96.24 (Kuba)	s. 14
Nr 95.77 (Tjeckien)	s. 32	Nr 96.25 (Qatar)	s. 14
Nr 95.78 (Spanien)	s. 34	Nr 96.34 (Libyen)	s. 14
Nr 95.79 (Mexiko)	s. 34	Nr 96.35 (Pakistan)	s. 11
Nr 95.80 (Ungern)	s. 35	Nr 96.39 (Brasilien)	s. 32
Nr 95.81 (Förenta staterna)	s. 31	Nr 96.41 (Frankrike)	s. 34
Nr 95.82 (Argentina)	s. 32	Nr 96.43 (Spanien)	s. 35
Nr 95.83 (Vietnam)	s. 17	Nr 96.44 (Spanien)	s. 20
Nr 95.84 (Nederländerna)	s. 36	Nr 96.45 (Nya Zeeland)	s. 33
Nr 95.85 (Finland)	s. 36	Nr 96.46 (Chile)	s. 9
Nr 95.86 (Moldavien)	s. 36	Nr 96.47 (Sydafrika)	s. 32
Nr 95.87 (Storbritannien)	s. 24	Nr 96.48 (Ryssland)	s. 36
Nr 95.88 (Österrike)	s. 37		

UPR-rekommendation	Sveriges uppföljning
<p>95.1. Complete the work on clarifying the legal consequences of the ratification of ILO Convention No. 169 as a matter of priority (Norway);</p> <p>95.2. Consider ratifying ILO Convention No. 169 as a matter of priority (Norway);</p> <p>95.3. Amend the Swedish Constitution so as to give explicit recognition to the Sami people (Greece);</p> <p>95.68. Continue to develop and institute effective mechanisms for improved dialogue and consultation with the Sami people in all areas of government policy that affect them and in the development of legislation (Canada);</p> <p>95.69. Implement effectively the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples, and establish mechanisms for its full implementation in full cooperation with the Sami people (Islamic Republic of Iran);</p> <p>95.71. Initiate further studies on methods by which Sami land and resource rights could be established, taking into account the culture of the Sami community (Austria);</p>	<p>Genom en ändring i regeringsformens målsättningsstadgande, som trädde i kraft den 1 januari 2011 slås numera fast att det samiska folkets och etniska, språkliga och religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv ska främjas. Tidigare var bestämmelsen fakultativ; av bestämmelsen framgick att dessa möjligheter borde främjas. Ändringen innebär också att det, till skillnad från tidigare, nu klart framgår av grundlagen att samiska folket har en särskild ställning som urfolk i landet.</p> <p>Sverige har röstat för FN:s deklaration om urfolksrättigheter med en röstförklaring. Den svenska samepolitiken verkar i deklarationens anda. Bland annat arbetar Sverige aktivt tillsammans med Norge och Finland för att tillskapa en nordisk urfolkskonvention (Nordisk Samekonvention). Detta arbete är prioriterat för Sverige. Nationella förhandlingsdelegationer är utsedda och ledamöter förordnade. Den svenska förhandlingsdelegationen består av fem ledamöter, varav två är samiska representanter, utsedda av Sametinget. De övriga tre är representanter för Regeringskansliet, varav en även leder delegationen. Delegationens kostnader bekostas av Regeringskansliet. Förhandlingsarbetet förväntas pågå i fem år.</p> <p>De nationella minoriteterna i Sverige är samer – som också är erkända som urfolk – judar, tornedalingar, sverigefinnar och romer och de nationella minoritetsspråken är samiska, jiddisch, meänkieli, finska och romani chib. Målet med den svenska minoritetspolitiken är att ge skydd åt personer som tillhör de nationella minoriteterna och att stärka deras möjligheter till inflytande, samt stödja de historiska minoritetsspråken så att de hålls levande. Skydd för de nationella minoriteternas rätt till inflytande finns i bl.a. Europarådets konventioner om nationella minoriteter som Sverige ratificerat – ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter och den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk – och i lagen (2009:724) om nationella minoriteter och minoritetsspråk.</p> <p>Inflytande och egenmakt handlar om att öka kunskap om minoritetsrättigheter hos de nationella minoriteterna själva så att de kan hävda sina rättigheter. Det handlar samtidigt om att personer som tillhör de nationella minoriteterna ska ges möjlighet till inflytande på central, men framförallt på lokal, nivå i samhället. Lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk innebär bl.a. att förvaltningsmyndigheter så långt det är möjligt ska samråda med representanter för minoriteter i sådana frågor. På lokal nivå handlar samråden ofta om exempelvis frågor som rör utbildning, äldrevård och barnomsorg. Samråden är en arena där de nationella minoriteternas särskilda behov kan lyftas. Detta ger möjlighet att bedöma på vilka sätt dessa behov kan och bör tillgodoses. Sametinget och Länsstyrelsen i Stockholm har ett ansvar för att följa upp och utvärdera tillämpningen av lagen samt genomföra stödjande och kunskapshöjande insatser i arbetet med att implementera lagstiftningen.</p>

<p>95.72. Develop measures in order to ensure that affected Sami communities can take part and participate actively in consultations held between federal government and municipalities on issues related to land rights, water and resources (Austria);</p>	<p>Förutom inflytande genom olika samrådsprocesser ska enligt den lagstiftning som finns i dag, t.ex. rennäringslagen (1971:437), plan- och byggnadslagen (1987:10) och miljöbalken (1998:808), berörd sameby i egenskap av sakägare höras innan beslut. På regional nivå finns rennäringsdelegationer där frågor om markupplåtelse och andra principiella avgöranden som rör samiskt nyttjande av mark tas upp. I dessa finns samiska representanter.</p> <p>Under de senaste tio åren har flera statliga utredningar genomförts, bl.a. utredningen av gränsdragningskommission, utredningen om samernas jakt- och fiskerätt, renskötselutredningen och utredningen om Sveriges ratificering av ILO 169. Jordbruksdepartementet (numera benämnt Landsbygdsdepartementet) har också tagit fram en promemoria (Ds 2009:40) om vissa samepolitiska frågor som har remissbehandlats. Sverige avsåg att hantera dessa utredningar i en proposition om samepolitiken. Propositionen skulle också hantera införandet av en konsultationsprocess i frågor som är av intresse för samerna. Konsultationsprocessen syftade till att stärka samiskt inflytande i frågor som rör dem. Propositionen var planerad att överlämnas till riksdagen under våren 2010, men efter att bl.a. Sametinget meddelade att man hade synpunkter på innehållet har Sverige valt att först invänta dessa. Beredningstiden har således dragit ut på tiden.</p> <p>Se även 95.44, 95.70 och 95.73–75.</p>
<p>95.4. Enact the crimes set out in the Rome Statute of the International Criminal Court in its domestic law, as appropriate (Canada);</p>	<p>År 2002 lämnade Internationella straffrättsutredningen ett betänkande (<i>Internationella brott och svensk jurisdiktion</i>, SOU 2002:98) med förslag till ny lag om internationella brott. Denna lag föreslås reglera straffansvar för folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten samt även förmäns ansvar. Betänkandet bereds för tillfället inom Justitiedepartementet och ett förslag kommer att lämnas till riksdagen under året.</p>
<p>95.5. Review its legislation in order to prohibit the trade and transit of arms to places where it is suspected that children are used as soldiers (Mexico);</p>	<p>Export av svensk krigsmateriel får endast ske till stater, eller av staten auktoriserad mottagare. Enligt det svenska exportkontrollregelverket för krigsmaterielexport är respekt för de mänskliga rättigheterna ett centralt villkor. Det anges att tillstånd inte bör ges för export av krigsmateriel till stater i vilka det förekommer omfattande och grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Vid prövningen av ett exportärendet ska en totalbedömning av alla för ärendet betydelsefulla omständigheter göras, där en sådan fråga som utnyttjandet av barnsoldater skulle väga tungt och sannolikt omöjliggöra ett exporttillstånd.</p> <p>Den svenska regeringen har fattat ett beslut om att tillsätta en parlamentarisk kommitté som ska utreda den framtida svenska exportkontrollen av krigsmateriel och ramarna kring den. Utredningens huvudsyfte kommer vara att föreslå förändringar som skärper exportkontrollen gentemot icke-demokratiska stater.</p>
<p>95.6. Incorporate into its domestic law norms protecting all children,</p>	<p>Inför Sveriges ratificering av konventionen om barnets rättigheter (barnkonventionen) 1990 gjordes en genomgång av svensk lagstiftning i relation till konventionens normer. Det konstaterades att</p>

<p>including indigenous children, in line with the Convention on the Rights of the Child (Plurinational State of Bolivia);</p>	<p>svensk lagstiftning inte kunde anses strida mot barnkonventionen. Mot bakgrund av Sveriges åtagande beslutade regeringen 1996 att tillsätta en parlamentarisk kommitté för att klargöra hur barnkonventionens anda och innebörd kommer till uttryck i svensk lagstiftning och praxis. Utredningen föranledde ändringar i lagstiftningen och en samordning av barnrättsfrågorna inom Regeringskansliet.</p> <p>Barn och äldreministern har ett särskilt ansvar för regeringens barnrättspolitik. Barnrättspolitikerna är sektorsövergripande och består huvudsakligen av insatser för att förverkliga barnkonventionen i Sverige. Uppgiften är att initiera, driva på och samordna processer med målsättningen att barnkonventionens anda och intentioner ska genomsyra såväl alla delar av regeringens politik som alla verksamheter som rör barn och unga.</p> <p>Regeringen överlämnade 2010 en ny strategi för att stärka barnets rättigheter till riksdagen och som beslutades samma år. Strategin ska vara en utgångspunkt för alla offentliga verksamheter som arbetar för eller med barn. Den ska ses som ett verktyg i arbetet för barnets rättigheter, vilka även tillkommer barn som tillhör en nationell minoritet. Vidare gjordes ytterligare en genomgång av svensk lagstiftnings överensstämmelse med rättigheterna i barnkonventionen 2011. I promemorian (Ds 2011:37) bekräftas att svenska lagar överensstämmer bra med rättigheterna i barnkonventionen. Svensk lagstiftning ger ofta ett starkare skydd för barnets rättigheter än barnkonventionen.</p> <p>Ett exempel på lagstiftning som betonar det ansvar det allmänna har gentemot barn som tillhör urfolket samerna, och övriga nationella minoriteter, återfinns i lag (2009:724) om nationella minoriteter och minoritetsspråk som trädde i kraft 2010. I lagen anges att det allmänna har ett särskilt ansvar att främja barns utveckling av en kulturell identitet och användningen av barnens minoritetsspråk.</p> <p>Se även 95.7.</p>
<p>95.7. Further incorporate, as appropriate, its international obligations under human rights instruments into domestic law (Jordan);</p>	<p>Sverige har ett dualistiskt förhållningssätt till internationella överenskommelser, vilket innebär att konventioner inte automatiskt blir en del av den nationella rätten vid ratificering. Folkrättsliga åtaganden måste införlivas med svensk rätt för att kunna tillämpas direkt av domstolar och förvaltningsmyndigheter. Införlivandet sker genom transformering eller inkorporering. Transformering är den metod som oftast tillämpas i Sverige. Europakonventionen inkorporerades dock i sin helhet i svensk rätt 1995.</p> <p>Konventionstexten gäller därmed i sin helhet som svensk lag. Därutöver finns det en rad enskilda rättigheter och principer som kommer till direkt uttryck genom ett flertal bestämmelser i svensk grundlag eller annan lag, t.ex. de grundläggande friheterna, förbudet mot diskriminering, rätten till utbildning och principen om barnets bästa samt barnets rätt att komma till tals. En utredning, Delegationen för mänskliga rättigheter i Sverige, har i sitt slutbetänkande (<i>Ny struktur för skydd av mänskliga rättigheter</i>, SOU 2010:70) föreslagit att regeringen ska tillsätta en utredning med uppdrag att utreda</p>

	<p>lämpligheten av att inkorporera fler konventioner om mänskliga rättigheter i svensk lag. Förslaget bereds för närvarande inom Regeringskansliet.</p>
<p>95.8. Conduct a thorough inventory of laws and regulations to bring to light those that are not in accordance with the right to equality and/or CRPD (United Kingdom);</p> <p>95.9. Ensure that all laws, regulations, policies and practices are consistent with the Convention on the Rights of Persons with Disabilities and with rights to equality generally, as part of, or in addition to, the multitrack strategy referred to in its report (New Zealand);</p>	<p>Sverige överlämnade sin första rapport till FN:s kommitté för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i januari 2011. Förberedelserna inför ratificeringen av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD) inbegrep en omfattande översyn av lagstiftning, tillämpning av lag och åtgärdsprogram med syfte att tillförsäkra att svensk lagstiftning och svenska förhållanden stod i överensstämmelse med konventionens bestämmelser. Översynen och den efterföljande riksdagspropositionen <i>Mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättningar</i> (prop. 2008/09:28) ledde till att konventionen ratificerades.</p> <p>De övergripande målen för funktionshinderspolitiken är att åstadkomma: 1) en samhällsgemenskap med mångfald som grund, 2) ett samhälle som utformas så att människor med funktionsnedsättning i alla åldrar blir fullt delaktiga i samhällslivet, och 3) jämlikhet i levnadsvillkor för flickor och pojkar, kvinnor och män med funktionsnedsättning. Dessa mål bröts år 2010 ner till sektorsspecifika inriktningsmål. Dessa har i sin tur konkretiserats i uppföljningsbara delmål som sammanställts i en handikappolitisk strategi för perioden 2011–2016. Utgångspunkten för strategin är att arbetet, för att uppnå de övergripande funktionshinderspolitiska målen, ska vara effektivt och målmedvetet. Tonvikt läggs vid bred samverkan och tydliga roller i genomförandet. Särskild vikt läggs även vid arbete, tillgänglighet och utbildning. I strategin understryks även myndigheters betydelse för dess implementering och övervakning. Strategin utformades med konventionen som grund och antogs av regeringen i juni 2011.</p> <p>Sverige uppfyller till fullo de krav i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning som kan anses absoluta, områden där konventionen kräver att personer med funktionsnedsättning utan undantag ska ha samma rättigheter garanterade i lag. Det gäller exempelvis rätten till liv, frihet och personlig säkerhet (artikel 10–14), rätten att inte utsättas för tortyr, våld eller övergrepp (artikel 15–17) samt respekten för hem och familj (artikel 23). Sverige har goda förutsättningar att uppfylla konventionens krav, men det finns områden där det återstår en del arbete innan de mål och krav som följer av dagens lagstiftning kan anses uppfyllda.</p> <p>Se även 95.7.</p>
<p>95.10. Consider establishing a national human rights institution in conformity with the Paris Principles (Djibouti);</p>	<p>Frågan om en nationell institution för mänskliga rättigheter har behandlats av Delegationen för mänskliga rättigheter i Sverige i dess slutbetänkande (SOU 2010:70). Betänkandet har remissbehandlats.</p> <p>Se även 95.85–86.</p>

<p>95.11. Consider establishing an independent national institution to protect and promote human rights, in compliance with the Paris Principles (Russian Federation);</p> <p>95.12. Consider establishing an independent national human rights institution in full compliance with the Paris Principles (India);</p> <p>95.13. Consider establishing a national human rights institution in accordance with the Paris Principles (Jordan);</p>	
<p>95.14. Undertake a national survey to assess the exact number of homeless children throughout the world and the root causes of this phenomenon, in order to develop a national plan of action to specifically address and remedy this problem (Switzerland);</p> <p>96.46. Intensify its public policies in the area of homeless migrant children, by identifying the number of homeless children and their specific needs, and by guaranteeing their right to health, education and housing (Chile);</p>	<p>Sverige genomför nationella kartläggningar över hemlöshetens omfattning i landet. Senast genomfördes en kartläggning 2011. Syftet med kartläggningarna är att ge regeringen och andra aktörer på området underlag för policyarbete samt att utarbeta handlingsplaner och strategier på lokal respektive nationell nivå. Målsättningen är också att, genom en förbättrad kunskap på området, skapa förutsättningar för att bedriva ett effektivt arbete mot hemlöshet och för att utforma insatser till stöd för hemlösa personer. God kännedom om vilka personer som är hemlösa eller utestängda från den ordinarie bostadsmarknaden ökar möjligheterna att satsningar på området når önskad effekt. Statistik redovisar även bl.a. antalet barn som drabbats av vräkningar. Från och med 2012 utvecklas denna statistik ytterligare i syfte att få bättre kunskap på området.</p> <p>Sverige har därtill tillsatt en nationell hemlöshetssamordnare med uppgift att ge kommunerna stöd i arbetet med att utveckla långsiktigt hållbara strukturer och fungerande rutiner för att motverka hemlöshet och utestängning från bostadsmarknaden. Regeringen har också gett Länsstyrelserna i uppdrag att bistå kommunerna i arbetet med att motverka hemlöshet. Länsstyrelserna ska stödja kommunerna i deras arbete med att planera bostadsförsörjningen. Det är prioriterat i kommunerna att stärka det vräkningsförebyggande arbetet och att stödja barnfamiljer som riskerar att drabbas av vräkning.</p> <p>Se även 95.35, 95.67, 95.79, 96.8, 96.41 och 96.43.</p>
<p>95.15. Enhance its cooperation programmes and its assistance to developing countries</p>	<p>Sveriges policy för demokratisk utveckling och mänskliga rättigheter inom svenskt utvecklingssamarbete 2010–2014 prioriterar tre områden: 1) medborgerliga- och politiska rättigheter, 2) demokratins och rättsstatens institutioner och procedurer, samt 3)</p>

<p>(Philippines);</p> <p>95.16. Continue to provide overseas development assistance at the United Nations agreed level to help developing countries to realize economic and social rights (Bangladesh);</p>	<p>demokratiseringens aktörer. Policyn anger att ett rättighetsperspektiv och fattiga människors perspektiv på utveckling ska tillämpas inom hela utvecklingssamarbetet. Regeringen har också beslutat om en ny strategi för särskilda insatser för demokratisering och yttrandefrihet för 2012–2014. Strategin syftar till att stärka förändringsaktörer, huvudsakligen individer och aktörer i civila samhället som verkar för demokratisering och yttrandefrihet. Verksamheten ska bidra till att minska olika former av utsatthet och förtryck. Genom strategin kompletteras och stärks det övriga arbetet för demokratisk utveckling och mänskliga rättigheter i Sverige.</p> <p>Sverige överskrider därtill med råge FN:s mål (0,7 procent av BNI) då den svenska biståndsramen uppgår till en procent av bruttonationalinkomsten. Sveriges kanaliserar ungefär hälften av det totala biståndet genom multilaterala organisationer såsom FN, EU, Världsbanken, de regionala utvecklingsbanker och globala fonder. Detta stöd uppgår till drygt 17 miljarder kronor per år.</p>
<p>95.17. Continue its efforts to ensure full respect for human rights and further pursue the implementation of the national action plan in that direction, taking into account as a matter of priority the importance of respecting the freedoms of religion and belief (Palestine);</p>	<p>Religionsfriheten är en absolut rättighet i svensk grundlag (2 kapitlet 1 § första stycket 6 regeringsformen) och skyddas därutöver av Europakonventionen som gäller som svensk lag. Diskriminering på grund av religion eller annan trosuppfattning är förbjuden i diskrimineringslagen (2008:567). Diskriminering på grund av t.ex. trosbekännelse är straffbar som olaga diskriminering under vissa förutsättningar (16 kapitlet 9 § brottsbalken, 1962:700). Enligt svensk straffrätt kan också den som i uttalande eller i annat meddelande som sprids hotar eller uttrycker missaktning för folkgrupp eller annan sådan grupp av personer med anspelning på t.ex. trosbekännelse dömas för brottet hets mot folkgrupp (16 kapitlet 8 § brottsbalken). Att störa eller söka hindra t.ex. en allmän gudstjänst eller annan allmän andaktsutövning är straffbart som störande av förrättning (16 kapitlet 4 § brottsbalken). Därutöver kan nämnas att regeringen regelbundet för dialog med trossamfunden, bl.a. genom regeringens råd för kontakt med trossamfunden.</p> <p>Se även 95.7, 95.10, 95.21–27, 95.45, 95.63–64, 96.24–25 och 96.34.</p>
<p>95.18. Continue to make efforts to guarantee equality between men and women so that women may play important roles in the decision-making processes of public institutions (Nicaragua);</p> <p>95.19. Continue to move forward in its efforts to achieve full equality in remuneration between men and women (Colombia);</p>	<p>Sverige accepterar den första delen av rekommendation 96.35. Sverige prioriterar att avskaffa osakliga löneskillnader mellan kvinnor och män och flera åtgärder har vidtagits i detta avseende. Regeringen är dock inte i stånd att ”säkerställa” (”ensure”) lika lön.</p> <p>Sverige fortsätter att bedriva ett aktivt arbete med att främja kvinnors företagande och har under 2010–2014 satsat 100 miljoner kronor i detta syfte. Satsningen syftar till att ta tillvara och utveckla de program som genomfördes under förra mandatperioden, däribland de tre programmen <i>Styrelsekraft</i>, ett program vars mål är att öka andelen kvinnor i företags och organisationers styrelser, <i>Ambassadörer för kvinnors företagande</i> och <i>Kvinnors karriärutveckling i staten</i>.</p> <p>I Sverige ansvarar arbetsmarknadens parter för lönebildningen. I kollektivavtalen finns redan i många fall skrivningar som syftar till att åstadkomma en lönesättning som är sakligt motiverad och fri från diskriminering. På flera avtalsområden finns partsgemensamma</p>

<p>95.65. Give the female population the opportunity to achieve high-level positions with important decision-making levels (Iraq);</p> <p>95.66. Continue taking efficient measures with a view to decreasing and eventually eliminating the wage gap between men and women (Slovenia);</p> <p>96.35. Take concrete actions to reduce the gender gap in decision-making positions as well as to ensure equal remuneration for men and women (Pakistan);</p>	<p>arbetsgrupper med uppgift att ta fram material till arbetet med jämställda löner för lokala parter. Arbetsmarknadens parter bedriver också särskilda projekt med ambitionen att främja jämställdhet i arbetslivet.</p> <p>Enligt diskrimineringslagen (2008:567) gäller förbud för arbetsgivare att diskriminera arbetstagare genom att betala ut olika lön till män och kvinnor för arbete som är att betrakta som lika eller likvärdigt. Diskrimineringsombudsmannen övervakar att lagen följs och kan åta sig att företräda arbetstagare som anser sig ha utsatts för diskriminering. En arbetsgivare är också enligt diskrimineringslagen skyldig att verka för att utjämna och förhindra skillnader i löner och andra anställningsvillkor mellan kvinnor och män som utför arbete som är att betrakta som lika eller likvärdigt. Arbetsgivare ska också vart tredje år kartlägga och analysera löneskillnader och, om arbetsgivaren har fler än 25 anställda, upprätta en handlingsplan med resultat för analysen och vilka åtgärder som behöver vidtas.</p> <p>Sverige arbetar också med att minska löneskillnaderna mellan kvinnor och män på flera andra sätt. Bl.a. har Medlingsinstitutet, som är en myndighet under regeringen, i uppdrag att analysera löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. Myndigheten ska vidare, vid sina överläggningar med arbetsmarknadens parter om kommande och pågående avtalsförhandlingar, verka för att de centrala kollektivavtalen konstrueras för att främja de lokala parternas arbete med lönefrågor ur ett jämställdhetsperspektiv. Institutet presenterar årligen en rapport om lönebildningen utifrån ett jämställdhetsperspektiv. Uppgifter från institutet visar att löneskillnaderna mellan kvinnor och män minskar i alla sektorer.</p> <p>Regeringen beslutade därtill den 6 oktober 2011 att tillsätta en delegation för jämställdhet i arbetslivet. Delegationen ska sammanställa och tillgängliggöra kunskap om kvinnors och mäns olika villkor och möjligheter i arbetslivet liksom grunderna för dessa skillnader. Delegationen ska också stimulera till debatt om hur jämställdhet i arbetslivet och lämna förslag på insatser för att främja jämställdhet i arbetslivet och minska lönegapet mellan kvinnor och män. Uppdraget ska redovisas senast den 24 oktober 2014.</p>
<p>95.20. Take further measures to protect the rights of women in the family and society and ensure their equality in all areas (Viet Nam);</p>	<p>Sverige fortsätter arbetet med att implementera FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering mot kvinnor (kvinnokonvention) genom att aktivt arbeta inom i princip alla samhällsområden för att främja jämställdhet och motarbeta diskriminering. Målet för den svenska jämställdhetspolitiken är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Frågor om kvinnors och flickors åtnjutande av de mänskliga rättigheterna genomsyrar Sveriges arbete såväl nationellt och internationellt.</p> <p>Diskrimineringslagen (2008:567) förbjuder bl.a. diskriminering baserat på kön. Diskrimineringsombudsmannens (DO) verksamhet inom detta område inbegriper tillsyn av arbetsgivares och utbildningsanordnares skyldighet att bedriva ett förebyggande arbete. Under 2010 granskade DO t.ex. 10 landstings jämställdhetsplaner och</p>

	<p>15 högskolors likabehandlingsplaner utifrån bestämmelserna i diskrimineringslagen. Dessa granskningar omfattade ca 140 000 arbetstagare samt ca 3000 studenter. Syftet med bestämmelserna är att ändra de strukturer i verksamheten som leder till att någon blir diskriminerad.</p> <p>Se även 95.18–19, 95.35, 95.38, 95.49, 95.52, 95.54–58, 95.65–66, 96.44 och 96.67.</p>
<p>95.21. Intensify efforts to prevent, combat and prosecute hate speech violating article 20 of ICCPR (Egypt);</p> <p>95.22. Ensure that relevant criminal law provisions and policy directives are effectively implemented (Egypt);</p> <p>95.23. Adopt further special measures to prevent, combat and punish hate crimes as well as xenophobia and racism (South Africa);</p> <p>95.24. Continue its efforts to vigorously prevent, combat and prosecute violent hate crimes (United States);</p> <p>95.25. Increase efforts to ensure the implementation of legislation prohibiting racist crimes in practice (Qatar);</p>	<p>Sverige ser allvarligt på brottslighet som motiveras av rasistiskt, religiöst eller homofobiskt hat. Det är straffbart, oberoende av om det sker i medierna, på internet eller i något annat forum, att uttrycka missaktning mot en folkgrupp på grund av dess tillhörighet t.ex. en viss ras eller en viss religiös åskådning. Sverige följer noga utvecklingen nationellt av såväl av denna typ av brottslighet som rättsväsendets arbete mot hatbrott för att kunna bedöma behovet av ytterligare brottsförebyggande och brottsbekämpande insatser.</p> <p>Det finns flera anledningar till den relativt låga andelen åtal jämfört med antalet anmälningar av hatbrott. När det gäller hets mot folkgrupp kan konstateras att många av dessa brott avser t.ex. klotter eller meddelanden som sällan kan knytas till någon gärningsman. Vissa hatbrott begås inom ramen för annan brottslighet, t.ex. våldsbrott. De är därmed svåra att identifiera då det ofta finns flera motiv till brottet. En rutin som har etablerats för att hantera dessa svårigheter i praktiken är att polisen vid brottsmisstanke utreder om det kan finnas hatmotiv.</p> <p>Åklagarmyndigheten har fortsatt prioriterat bekämpningen av hatbrott. Ett exempel är ett projekt som pågår hos Åklagarmyndighetens enhet Utvecklingscentrum Malmö (UC Malmö). Projektet syftar till att skapa bättre förutsättningar och underlag för vidare uppföljning och granskning av polisens och åklagares hantering av hatbrott. Representanter från UC Malmö har deltagit i ett projekt inom Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), med målsättning att utforma nya riktlinjer för åklagare avseende hatbrott för publikation senare i år.</p> <p>Polisen har under senare år prioriterat hatbrott. Rikspolisstyrelsen har bl.a. inlett ett projekt som syftar till att öka kunskaperna och förbättra arbetssättet för att upptäcka våldsbejakande radikaliserings. Därutöver har Polismyndigheterna i Stockholms, Västra Götalands och Skåne län inrättat särskilda s.k. dialogpoliser som en länk mellan polisledningen och de som arrangerar olika opinionsyttringar, främst demonstrationer. Syftet med dialogpolisen är att undvika missförstånd vid opinionsyttringar.</p> <p>Därutöver samordnas arbetet mot hatbrott av en hatbrottsjour vid Polismyndigheten i Stockholms län. Hatbrottsjouren utbildar personal i bemötande av brottsoffer och utgör stöd vid utredningar av hatbrottsanmälningar i syfte att öka antalet åtal för brott med hatbrottsmotiv. Hatbrottsjouren samverkar även med olika organisationer, intresseföreningar, forskare och myndigheter.</p> <p>För att motverka hatbrott har Polismyndigheten i Skåne under 2009–</p>

	<p>2011 satsat på internutbildning. Bl.a. genomfördes utbildning om hatbrott i hela polisområdet Malmö. De antisemitiska hatbrotten har uppmärksammas särskilt då det begås fler antisemitiska hatbrott i Skåne än i Sverige generellt. De antisemitiska hatbrotten minskade från att vara 27 av samtliga hatbrott år 2009 till 10 procent av samtliga hatbrott år 2010. År 2011 ökade de antisemitiska hatbrotten igen. Polisen i Skåne arbetar aktivt med frågan om hatbrott och har en regelbunden dialog med bl.a. den judiska församlingen.</p> <p>Säkerhetspolisen ansvarar för att förhindra brott mot rikets säkerhet och terrorism, däribland vissa typer av hatbrott. Säkerhetspolisen arbetar för att avslöja, bekämpa och förebygga sådan verksamhet som med våld eller hot syftar till att förändra det demokratiska styrelseskicket eller påverka politiska beslut, genomförandet av sådana beslut eller den fria debatten. Regeringen lämnade en uppdaterad nationell strategi mot terrorism till riksdagen som antogs den 9 februari 2012. Det arbete som Säkerhetspolisen genomför för att förebygga våldsbejakande extremism beskrivs i regeringens skrivelse <i>Ansvar och engagemang – en nationell strategi mot terrorism</i> (skr. 2011/12:73).</p> <p>Uppdrag har också getts till myndigheter utanför rättsväsendet, bl.a. har rapporter och studiematerial publicerats. Exempelvis presenterade Brottsförebyggande rådet i maj 2011 en kartläggning och analys av myndigheternas insatser avseende hatbrott under åren 2003–2010.</p> <p>Därtill beslutade integrationsministern i november 2011 om ett bidrag på 150 000 kr till Diskrimineringsbyrån Uppsala för att stärka byråns arbete med ett projekt om att förebygga och motverka IT-hat. Verksamheten ska bestå i åtgärder som syftar till att förebygga eller motverka främlingsfientlighet som framförs via internet. Som ett led i Sveriges arbete mot främlingsfientlighet har integrationsministern också lanserat en ny webbsida på regeringens officiella webbplats som ett sätt att bemöta några av de vanligaste nätmyterna om invandrare och minoriteter med fakta.</p> <p>Se även 95.17, 95.26–30, 95.38–39, 95.62, 95.64, 96.24–25 och 96.34.</p>
<p>95.26. Adopt comprehensive legislation to combat racism as a crime (Qatar);</p> <p>95.63. Noting the government’s commitment to the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression, continue ensuring that exercise of this right does not impact negatively on</p>	<p>Sverige accepterar den första delen av rekommendation 96.24 och rekommendationen att åtala förövarna, men accepterar inte resten av rekommendationen. Sverige har omfattande lagstiftning på plats för att hantera rasism. Strafflagen (1962:700) innehåller två bestämmelser som direkt berör förakt eller diskriminering på grund av ras, hudfärg eller nationellt eller etniskt ursprung, nämligen de som rör hets mot folkgrupp och olaga diskriminering. Lagen (1998:112) om ansvar för elektroniska anslagstavlor motverkar även hets mot folkgrupp och kan tillämpas på rasistisk propaganda. Strafflagen föreskriver grovt straff när motivet för ett brott är främlingsfientlig, eller på annat sätt motiveras av hat. Denna bestämmelse är tillämplig på alla typer av brott. Se även rekommendation 96.19 i tillägsrapporten angående Sverige från arbetsgruppen för den allmänna ländergranskningen (A/HRC/15/11/Add.1).</p> <p>Sverige accepterar rekommendation 96.34, att ägna mer</p>

<p>other fundamental rights, including the right to privacy and freedom of religion or belief, among others (Malaysia);</p> <p>95.64. Take effective legislative, administrative and judicial measures against the propagation of racial and religious hatred in the media and through the Internet (Bangladesh);</p> <p>96.24. Criminalize and effectively combat incitement to racial hatred, xenophobia and religious intolerance; including by prohibiting racist and xenophobic organizations and prosecuting perpetrators (Cuba);</p> <p>96.25. Prohibit hate speech and prosecute perpetrators of racist crimes (Qatar);</p> <p>96.34. Pay more attention to the issues of Islamophobia, hatred towards Muslims, and incitement to hatred against Islam and Muslims, including through newspaper articles and caricatures of the Prophet Mohammed published by certain media under the pretext of freedom of expression, which are an affront to many Muslims throughout the world and an affront to their beliefs and are denounced by all international instruments to which Sweden is a</p>	<p>uppmärksamhet åt frågorna om islamofobi, hat mot muslimer och hets mot muslimer, och understryker att Sverige redan ägnar kontinuerlig uppmärksamhet åt dessa frågor. Sverige accepterar inte resten av rekommendationen. Se även rekommendation 96.33 i ovan nämnda rapport (A/HRC/15/11/Add.1).</p> <p>I en stark demokrati är det av yttersta vikt att opinionsfriheterna ges ett starkt skydd. I Sverige värderas därför dessa friheter mycket högt. Vid all lagstiftning är det emellertid av vikt att en noggrann avvägning görs mellan dessa friheter och andra fri- och rättigheter, så att en rimlig balanspunkt mellan skilda rättigheter uppnås. Sverige är angelägen om att en avvägning alltid görs noggrant vid framtagandet av ny lagstiftning som innebär intrång i en grundläggande rättighet.</p> <p>Sverige har omfattande lagstiftning som kan användas för att bestraffa olika uttryck för rasism, främlingsfientlighet och religiös intolerans. Brottsbalken innehåller två bestämmelser med direkt anknytning till missaktning eller diskriminering på grund av bl.a. ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung eller trosbekännelse, nämligen de som gäller <i>hets mot folkgrupp</i> (16 kapitlet 8 §) och <i>olaga diskriminering</i> (16 kapitlet § 9).</p> <p><u>16 kapitlet 8 § brottsbalken</u></p> <p>Den som i uttalande eller i annat meddelande som sprids hotar eller uttrycker missaktning för folkgrupp eller annan sådan grupp av personer med anspelning på ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, trosbekännelse eller sexuell läggning, döms för <i>hets mot folkgrupp</i> till fängelse i högst två år eller om brottet är ringa, till böter.</p> <p>Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om meddelandet haft ett särskilt hotfullt eller kränkande innehåll och spritts till ett stort antal personer på ett sätt som varit ägnat att väcka betydande uppmärksamhet.</p> <p><u>16 kapitlet 9 § brottsbalken, första stycket</u></p> <p>En näringsidkare som i sin verksamhet diskriminerar någon på grund av hans eller hennes ras, hudfärg, nationella eller etniska ursprung eller trosbekännelse genom att inte gå honom eller henne till handa på de villkor som näringsidkaren i sin verksamhet tillämpar i förhållande till andra, ska dömas för <i>olaga diskriminering</i> till böter eller fängelse i högst ett år.</p> <p>Vad som sägs i första stycket om en näringsidkare tillämpas också bl.a. på den som är anställd i näringsverksamhet. För olaga diskriminering döms även bl.a. anordnare av allmän sammankomst eller offentlig tillställning.</p> <p>En bestämmelse motsvarande brottsbalkens bestämmelse om hets mot folkgrupp finns i 7 kapitlet 4 § tryckfrihetsförordningen som särskilt reglerar uttalanden i tryckta skrifter, bl.a. tidningar och böcker. I yttrandefrihetsgrundlagen finns en hänvisning till tryckfrihetsförordningens straffreglering, varför hets mot folkgrupp</p>
---	--

<p>party (Libyan Arab Jamahiriya);</p>	<p>även är straffbart när det gäller innehåll i de medier som omfattas av yttrandefrihetsgrundlagen, bl.a. tv, radio och vissa hemsidor på internet. Justitiekanslern är ensam åklagare när det gäller tryck- och yttrandefrihetsbrott. När det gäller tryck- och yttrandefrihet har Justitiekanslern under 2011 inlett förundersökningar angående misstanke om ifrågasatt hets mot folkgrupp i tre ärenden. I ett fall har åtal väckts, en förundersökning har lagts ned och en är pågående.</p> <p>För de delar av internet som inte omfattas av yttrandefrihetsgrundlagen motverkar även lagen (1998:112) om ansvar för elektroniska anslagstavlor hets mot folkgrupp. Enligt lagen är den som tillhandahåller en s.k. elektronisk anslagstavla skyldig att ta bort ett meddelande från tjänsten, eller på annat sätt förhindra vidare spridning av meddelandet, om meddelandets innehåll uppenbart är sådant som avses i bestämmelsen om hets mot folkgrupp i brottsbalken. Att inte göra detta kan, i uppsåtliga och grovt oaktsamma fall, bestraffas med böter eller fängelse i upp till två år. Vidare motverkar bestämmelsen om <i>förledande av ungdom</i> i 16 kapitlet 12 § brottsbalken spridning av rasistisk propaganda.</p> <p>Därtill ska det, enligt 29 kapitlet 2 § 7 p. brottsbalken, vid bedömning av straffvärdet anses som en försvårande omständighet om ett motiv för brottet varit att kränka en person, en folkgrupp eller en annan sådan grupp av personer på grund av ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, trosbekännelse, sexuell läggning eller annan liknande omständighet. Bestämmelsen är tillämplig på alla slags brott.</p> <p>Individer kan även vända sig till Allmänhetens Pressombudsman (PO) som har till uppgift att hjälpa enskilda som känner sig utsatta för oförsvärliga publicitetsskador genom det som skrivits om dem i papperstidningar och på tidningars hemsidor. Pressens Opinionsnämnd (PON) är PO:s överinstans. Det är PON som slutligt avgör om en tidning ska fällas eller frias för en publicering. PO och PON ingår i ett självreglerande etiskt system av den svenska pressen som skyddar enskilda mot oförskyllt lidande genom publicitet.</p> <p>Se även 95.17, 95.21–25, 95.27, 95.29–30 och 95.62.</p>
<p>95.27. Envisage implementing effective measures aimed at sustainably preventing and combating xenophobia and racist manifestations (Algeria);</p> <p>95.29. Take concrete and stern actions to ensure equal treatment for all in society, in particular to remove de facto discrimination against</p>	<p>Målet för Sveriges insatser mot diskriminering är ett samhälle fritt från diskriminering. Sveriges politik är inriktad på att:</p> <ul style="list-style-type: none"> • minska diskrimineringen och främja lika rättigheter i samhället oavsett etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning m.m. • det ska finnas god kunskap om förekomst och omfattning av diskriminering i samhället och att det ska finnas kunskaper om mekanismer bakom diskriminering • arbetsgivare ska ha kunskap om diskrimineringslagstiftningen och ska arbeta för att förebygga diskriminering • skapa förutsättningar för arbetet mot rasism och liknande former av intolerans. <p>Sverige har genom diskrimineringslagen från 2009 (2008:567), vilken omfattar fler diskrimineringsgrunder och fler samhällsområden än</p>

<p>and xenophobic attitudes towards migrants, asylum seekers, refugees and other ethnic/religious minorities (Pakistan);</p> <p>95.30. Undertake a comprehensive set of measures to combat racism and racial discrimination (Islamic Republic of Iran);</p> <p>95.34. Strengthen efforts and take additional steps, in particular beyond the adoption of legislation, to prevent discrimination on the basis of ethnicity in all aspects of daily life (Austria);</p> <p>95.38. Intensify efforts intended to punish and prevent discrimination based on ethnic grounds in all areas of life, in particular in cases affecting children and women belonging to ethnic minorities, refugees and asylum-seekers and members of migrant families (Argentina);</p> <p>95.39. Take additional steps to prevent discrimination against immigrant, refugee and minority women (Bosnia and Herzegovina);</p> <p>95.41. Intensify its efforts to further combat all discrimination on the ground of ethnic origin (Norway);</p> <p>95.42. Take further measures to prevent discrimination on the basis of ethnicity</p>	<p>tidigare, samt genom inrättandet av Diskrimineringsombudsmannen (DO), skapat förutsättningar för att diskrimineringen i samhället ska bekämpas mer effektivt. Sverige kommer att följa konsekvenserna av dessa ändringar.</p> <p><i>Diskrimineringslagen</i></p> <p>Sveriges lag mot diskriminering ger skydd mot diskriminering utifrån sju skyddade grunder, dvs. kön, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionshinder, sexuell läggning, ålder och könsöverskridande identitet eller uttryck. Enligt lagen förbjuds i princip diskriminering i samhällets alla sektorer.</p> <p>Med etnisk tillhörighet avses i lagen ”nationellt eller etniskt ursprung, hudfärg eller annat liknande förhållande”. Med nationellt ursprung avses att personer har samma nationstillhörighet. Med etniskt ursprung menas att personer har ett relativt enhetligt kulturmönster. Ordet ras används inte i lagen eftersom lagen utgår från att alla tillhör en och samma ras; människoracen. I stället upptar definitionen orden hudfärg ”och annat liknande förhållande”. Däri innefattas t.ex. föreställningar om att det skulle gå att indela människor i raser. Om diskriminering förekommer med hänvisning till någons ”ras” eller med något annat nedsättande beteckning som syftar på personer med utländsk bakgrund faller det inom ramen för vad som menas med ”annat liknande förhållande”. Även diskriminering av invandrare innefattas i samlingsbeteckningen etnisk tillhörighet. I lagens förarbeten konstateras att diskrimineringsgrunderna religion eller annan trosuppfattning respektive etnisk tillhörighet kompletterar varandra. Vad som kan uppfattas som ett kulturellt eller traditionellt beteende eller uttryck kan därför i allmänhet antas falla under diskrimineringsgrunden etnisk tillhörighet om det inte anses omfattas av religion eller annan trosuppfattning (prop. 2007/08:95 s. 122).</p> <p>Lagens förbud mot diskriminering har alltså getts ett brett tillämpningsområde och omfattar <i>alla</i> personer som diskrimineras enligt någon av nämnda grunder.</p> <p><i>Diskrimineringsombudsmannen</i></p> <p>Diskrimineringsombudsmannens (DO:s) uppgift är att övervaka att diskrimineringslagen följs, bekämpa diskriminering samt främja lika rättigheter och möjligheter för alla. DO har möjlighet att utreda klagomål om diskriminering och företräda den som utsatts för diskriminering vid förlikningar eller, i sista hand, i domstol.</p> <p>Myndigheten ska bl.a. förebygga och motverka rasism och främlingsfientlighet (prop. 2007/08:95 s. 380), t.ex. genom utarbetande av oberoende undersökningar, rapporter och rekommendationer. En studie som DO genomfört på uppdrag av regeringen visar att etnisk tillhörighet är den vanligaste grunden för diskriminering på bostadsmarknaden. Med anledning av detta planeras att inhämta mer kunskap på området för att kunna vidta lämpliga åtgärder. DO har även bl.a. tagit fram:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Vägar till rättigheter</i> – En inspirationsbok i lokalt antidiskrimineringsarbete.
--	---

<p>(Bosnia and Herzegovina);</p> <p>95.43. Take adequate measures to combat all forms of racial discrimination, racism and xenophobia on the basis of ethnicity (Uzbekistan);</p> <p>95.62. Adopt the measures necessary to protect people of different religious beliefs from discrimination (Greece);</p> <p>95.83. Adopt specific legal measures to better protect aliens and racial and ethnic groups against discrimination (Viet Nam);</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Romers rättigheter</i> – Rapport om diskriminering, vägar till upprättelse och hur juridiken kan bidra till en förändring av romers livsvillkor. • <i>Upplevelser av diskriminering</i> – Rapport i samarbete med Sifo om upplevd diskriminering. <p>DO strävar efter att samverka med andra nyckelaktörer som kan motverka diskriminering och rasism, såsom Sveriges kommuner och landsting och företrädare för det civila samhället, inklusive Sveriges olika antidiskrimineringsbyråer. Myndigheten samarbetar bl.a. med olika städer i Sverige som arbetar med implementering av ett handlingsprogram mot diskriminering och rasism som har utvecklats av Unesco:s ECCAR (<i>European Coalition of Cities Against Racism</i>). DO har även fungerat som en rådgivare för ECCAR.</p> <p><i>Särskilda åtgärder</i></p> <p>Under 2011 tog regeringen ett samlat grepp om arbetet mot främlingsfientlighet och liknande former av intolerans. Regeringen har tillsatt en utredning i syfte att få en samlad bild av den kunskap som finns om främlingsfientlighet och liknande former av intolerans och för att kunna identifiera brister som bör åtgärdas i det fortsatta arbetet.</p> <p>Regeringen har gett Forum för levande historia (FLH) i uppdrag att genomföra en kartläggning av antisemitism och islamofobi. FLH har nyligen redovisat uppdraget genom en sammanställning av den kunskap som finns om förekomsten av antisemitiska och islamofobiska föreställningar i Sverige och om de judiska och muslimska gruppernas utsatthet och benägenhet att tillvarata sina rättigheter.</p> <p>Regeringen satsade även fyra miljoner kronor under 2012 för att öka säkerheten och minska utsattheten för den judiska minoriteten som utsätts för antisemitiska hatbrott och trakasserier. Av dessa medel ska Judiska centralrådet, efter bedömning av behov av säkerhetshöjande insatser, fördela 3,5 miljoner kronor till judiska församlingar samt till föreningar och organisationer m.fl. som bedriver verksamhet för den judiska minoriteten.</p> <p>Centrum mot rasism och Rörelsefolkhögskolornas Intresseorganisation bedrivit projektet Agera – utan att diskriminera. Projektet syftade till att öka kunskapen om hur det går att förebygga och motverka diskriminering, samt att öka kunskapen kring hur diskriminering ser ut i Sverige i dag.</p> <p>Därtill utgår statligt stöd till verksamheter mot rasism och liknande former av intolerans. Stödet går till verksamheter som bl.a. bekämpar rasism, afrofofi, islamofobi, antiziganism och antisemitism. Vidare har ett antal statliga myndigheter sedan ett par år tillbaka arbetat med antidiskrimineringsstrategier som tar sikte på att motverka diskriminering, både internt och externt i sin verksamhet.</p> <p>Se även 95.21, 95.26, 95.38, 95.75, 95.81, 95.83, 95.85 och 95.87.</p>
<p>95.28. Collect and generate disaggregated</p>	<p>Hatbrott utgör ett angrepp på de mänskliga rättigheterna och strider mot de grundläggande värderingarna i samhället om alla människors</p>

<p>data on actual manifestations of racism and discrimination (Brazil);</p>	<p>lika värde. Sverige har lagt stora resurser på att kartlägga förekomsten av hatbrott. På uppdrag av regeringen publiceras årligen svensk hatbrottsstatistik. Denna statistik utgår huvudsakligen från anmälda brott. Statistiken är ett resultat av automatiserade genomgångar av fritexter avseende anmälda brott i kombination med manuella granskningar av anmälningarna. Statistiken innefattar anmälda hatbrott utifrån om gärningspersonens motiv har utgått från offrets etniska bakgrund, religiösa tro, sexuella läggning eller könsöverskridande identitet eller uttryck. På uppdrag av regeringen utvecklas statistiken löpande. Under senare år har exempelvis redovisningen skett på en mer detaljerad geografisk nivå än tidigare. Mer information har också tillkommit om den s.k. hatbrottsmarkering som Polisen använder sig av i brottsanmälningarna. Sedan några år tillbaka ingår också resultat från Sveriges nationella offerundersökning (Nationella trygghetsundersökningen, NTU) i hatbrottsstatistiken, vilket även ger möjlighet att redovisa statistik efter exempelvis den utsattas kön och ålder. En svensk omfattande återkommande frågeundersökning om ungdomars brottslighet innehåller numera frågor om hatbrott, liksom en planerad undersökning om politikerns utsatthet. Resultaten från dessa kommer att presenteras i hatbrottsstatistiken år 2013.</p> <p>I Sveriges hatbrottsstatistik särredovisas islamofobiska hatbrott. I denna statistik definieras islamofobiska hatbrott som brott på grund av rädsla för, fientlighet eller hat mot islam och muslimer, som aktiverar en reaktion mot islam, muslimsk egendom, dess institutioner eller den eller dem som är, eller uppfattas vara, muslim eller representant för muslimer.</p>
<p>95.31. Widely distribute information on available domestic remedies against acts of racial discrimination and the legal means available for obtaining compensation in the event of discrimination (Egypt);</p> <p>95.33. Carry out national campaigns against all forms of discrimination, publish its new law against discrimination and ensure its implementation (Bolivia);</p>	<p>I Diskrimineringsombudsmannens (DO) uppdrag ingår att sprida kunskap och information om förbuden mot diskriminering och arbetet för lika rättigheter och möjligheter till organisationer, inom både privat och offentlig verksamhet, samt till enskilda. DO erbjuder rådgivning och metodutveckling till bl.a. arbetsgivare, högskolor och skolor. Regeringen avsatte särskilda medel till myndigheten för informations- och utbildningsinsatser om den nya diskrimineringslagen och den nya myndigheten. DO har bl.a. distribuerat informationsmaterial samt annonserat i branschtidningar och i vissa frivilligorganisationers tidningar. Vidare har myndigheten utvecklat sin webbsida och påbörjat översättning av informationen på webbsidan till flera olika språk. DO har även medverkat vid flera konferenser och genomfört utbildningar i skolorna om arbete mot diskriminering samt producerat utbildningar i diskrimineringslagstiftning för nyckelaktörer. Inom ramen för kraven på förebyggande arbete mot diskriminering i skolan och i arbetslivet, s.k. aktiva åtgärder, har bl.a. handledningar och granskningsmetoder utarbetats som syftar till att underlätta för utbildningsanordnare och arbetsgivare att fullgöra sina skyldigheter.</p> <p>I budgetpropositionen för 2012 aviseras en treårig satsning för kunskapshöjande insatser för barn och ungdomar om främlingsfientlighet och liknande former av intolerans för perioden 2012–2014. Sverige avser bl.a. att initiera särskilda kunskapshöjande</p>

	<p>insatser om antisemitism och islamofobi för barn och ungdomar. För dessa åtgärder finns 4,5 miljoner avsatta, dvs. 1,5 miljoner per år.</p> <p>Dessutom har frivilligorganisationer fått medel för att sprida information om diskrimineringslagen. Under förra året, 2011, utgick statligt stöd till lokal verksamhet mot diskriminering, s.k. antidiskrimineringsbyråer. Verksamheterna bygger på lokal förankring med ett engagemang från frivilliga och ideellt arbetande personer. Därutöver har talerätten för enskilda organisationer som infördes genom diskrimineringslagen använts av två antidiskrimineringsbyråer.</p> <p>Regeringens webbplats för mänskliga rättigheter (www.manskligarattigheter.se) främjar kunskaps- och informationsspridning om de mänskliga rättigheterna. Webbplatsen skapades för att tillhandahålla ett informationsverktyg både för dem som behöver informationen i sitt arbete och för allmänheten, i enlighet med Sveriges konventionsåtaganden. Den tillhandahåller bl.a. de konventioner som Sverige ratificerat, landrapporter, de nationella handlingsplanerna, Sveriges rapporter till internationella övervakningsorgan, länkar till civilsamhällets skuggrapporter rekommendationer från övervakningskommittéer, information om statens skyldigheter gentemot individen och den enskildes rättigheter samt sammanfattningar av Europadomstolens domar i mål mot Sverige. Där finns också information om vart den kan vända sig som anser sig ha fått sina hennes mänskliga rättigheter kränkta av det allmänna. På webbplatsen beskrivs även regeringens arbete med mänskliga rättigheter inom olika områden, exempelvis arbetet mot diskriminering och med de nationella minoriteternas rättigheter. Webbplatsen har i snitt 50 000 individuella träffar i månaden.</p> <p>Webbplatsens huvudspråk är svenska. För ökad tillgänglighet finns även grundläggande information på engelska, viss information på de nationella minoritetsspråken och på teckenspråk. Webbplatsen nylanserades i juni 2012 efter ett års arbete med att förbättra och uppdatera den. Webbplatsen kommer även fortsättningsvis uppdateras kontinuerligt.</p> <p>Se även 95.85, 95.86 och 95.88.</p>
<p>95.32. Create greater awareness on the part of law enforcement personnel, and launch efforts in the field of education and training on tolerance and cultural diversity (Egypt);</p>	<p>Grundutbildningen för åklagare, vilken är obligatorisk för alla nya åklagare, innehåller ett avsnitt om tolv lektioner om mänskliga rättigheter där hatbrott tas upp. Även poliser utbildas i frågor som rör tolerans och kulturell mångfald i sin grundutbildning. I vidareutbildningar för poliser vid Polishögskolan ingår utbildning kring grundläggande rättigheter, mänskliga rättigheter och kulturell medvetenhet. Polismyndigheterna har därutöver ett ansvar för sin egen interna kompetensutveckling. Ett flertal polismyndigheter, däribland Stockholm, har genomfört satsningar på att öka kunskapen och kompetensen kring kulturell mångfald och tolerans. Insatser har också genomförts för att åstadkomma en generell ökning av den etniska mångfalden inom poliskåren.</p>
<p>95.35. Consider implementing the</p>	<p>Diskrimineringslagen (2008:567) har till ändamål att motverka diskriminering och på andra sätt främja lika rättigheter och</p>

<p>existing legislation on non-discrimination with respect to all children within its jurisdiction (Hungary);</p> <p>95.67. Continue taking measures to promote education for all children (Chile);</p> <p>96.44. Adopt legislative measures to guarantee the right to education for all migrant boys and girls (Spain);</p>	<p>möjligheter bl.a. oavsett ålder. Ålder är sedan 2009 en diskrimineringsgrund och med ålder avses både hög och låg ålder. Därmed omfattas både barn och ungdomar. Lagen innehåller förbud mot diskriminering på grund av ålder som gäller för:</p> <ul style="list-style-type: none"> • arbetslivet • utbildningsverksamhet • arbetsmarknadspolitisk verksamhet och arbetsförmedling utan offentligt uppdrag • start eller bedrivande av näringsverksamhet • yrkesbehörighet • medlemskap i vissa organisationer. <p>Regeringen beslutade nyligen en proposition om ett utvidgat skydd mot åldersdiskriminering (prop. 2011/12:159). Propositionen innehåller förslag till ändringar i diskrimineringslagen som innebär att skyddet mot diskriminering på grund av ålder utvidgas till att omfatta fler samhällsområden. Propositionen är lämnad till riksdagen som kommer att behandla den under hösten.</p> <p>Alla barn som är bosatta i Sverige i åldrarna 7–16 år omfattas av allmän skolplikt och har en ovillkorlig rätt till utbildning. Denna grundläggande rätt manifesteras på olika sätt i svensk lagstiftning, bl.a. i regeringsformen och i den nya skollagen (2010:800). Även de barn som söker asyl i Sverige har rätt till utbildning på samma villkor som övriga barn. Däremot har dessa barn ingen skolplikt. I budgetpropositionen för 2012 aviseras att rätten till skolgång för barn som vistas i landet utan tillstånd ska utökas med utgångspunkt från den statliga utredning som 2010 lämnade sitt betänkande <i>Skolgång för alla barn</i> (SOU 2010:5) till regeringen. Utredningen har remitterats. En proposition bereds för närvarande inom Regeringskansliet.</p> <p>En mycket betydelsefull del av diskrimineringsförbudet tillämpning i förhållande till barn är givetvis förbudet mot diskriminering inom utbildningsområdet. Diskrimineringslagen förbjuder diskriminering av bl.a. skolelever och barn i förskolan och fritidshem. Lagen består av två delar som kompletterar varandra. Den ena delen innehåller bestämmelser om förbud mot diskriminering och repressalier samt om utbildningsanordnares skyldigheter att utreda och vidta åtgärder mot trakasserier. Den andra delen innehåller bestämmelser om att skolorna måste ha ett målinriktat arbete för att främja barns lika rättigheter och förebygga trakasserier. I detta ingår att varje skola måste ta fram en s.k. likabehandlingsplan varje år där det förebyggande arbetet beskrivs.</p> <p>Diskrimineringsombudsmannen (DO) ska utöva tillsyn över att lagen följs. DO utreder anmälningar om diskriminering inom utbildningsområdet och kan driva ärenden om diskriminering i domstol. DO har också tillsyn över hur det målinriktade arbetet bedrivs och kan utöva denna tillsyn genom att granska hur skolor lever upp till diskrimineringslagens krav på åtgärder för att förebygga diskriminering.</p> <p>Regeringen gav i juni 2011 Statens skolverk i uppdrag att genomföra en förnyad satsning mot diskriminering och annan kränkande behandling i skolan, förskolan och fritidshemmet. Inom ramen för</p>
---	---

	<p>detta uppdrag ska Skolverket vidare sammanställa och sprida goda exempel kring det förebyggande arbetet samt arbetet med rutiner för rapportering och uppföljning av ärenden rörande diskriminering och annan kränkande behandling. För uppdraget får myndigheten disponera ungefär 10 miljoner kronor per år för åren 2012–2014.</p> <p>Se även 96.8, 95.20, 95.31, 95.33 och 95.79.</p>
<p>95.36. Heed the observations of those treaty bodies that express concern about the multiple forms of discrimination suffered by minorities and vulnerable groups in Swedish society, bringing its domestic normative framework into line with international human rights norms to which it is a State party (Nicaragua);</p> <p>95.37. Give particular attention to potential discrimination based on multiple grounds (Finland);</p>	<p>I och med att de tidigare fyra ombudsmännen – Jämställdhetsombudsmannen, Ombudsmannen mot etnisk diskriminering, Handikappombudsmannen och Ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning – slogs ihop till en myndighet, Diskrimineringsombudsmannen (DO), behöver den som utsatts för multipel diskriminering endast vända sig till en myndighet för att få stöd. DO har till uppgift att verka för att diskriminering som har samband med kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionshinder, sexuell läggning eller ålder inte förekommer inom någon del av samhällslivet.</p> <p>Multipel diskriminering uppmärksammades särskilt i regeringens proposition <i>Ett starkare skydd mot diskriminering</i> (prop. 2007/08:95) och nämns som en av flera faktorer till sammanslagningen av de tidigare ombudsmännen:</p> <p>En sammanslagning bör underlätta för den som utsatts för diskriminering, särskilt om en diskriminerande handling kan hänföras till mer än en diskrimineringsgrund. Den som anser sig ha blivit utsatt för diskriminering ska inte behöva fundera över på vilken grund han eller hon är mest diskriminerad. (s. 364)</p> <p>Den nya samlade diskrimineringslagstiftningen och den nya sammanslagna ombudsmannamyndigheten har inneburit förbättrade möjligheter att angripa situationer av diskriminering på flera grunder. DO har också kunnat konstatera att flera grunder syns i anmälningarna jämfört med tidigare. Diskriminering på flera grunder kunde uppmärksammas på de tidigare ombudsmannamyndigheterna. DO:s tjänstemän har dock utvecklat sin kunskap om multipel diskriminering i syfte att kunna identifiera en större andel fall där flera diskrimineringsgrunder kan vara tillämpliga. DO har också aktualiserat frågan om diskriminering på flera grunder, och samspelet mellan grunderna, i flera av de domstolsprocesser som myndigheten drivit.</p> <p>Se även 95.75.</p>
<p>95.40. Continue to address the concerns of human rights treaty bodies, special procedures and UNHCR in respect of immigrant, refugee and minority women in the area of equality and non-</p>	<p>Sverige eftersträvar att främja en effektiv implementering av konventionerna genom att aktivt vidta åtgärder som de föreskriver, genom att lämna in nationella rapporter samt genom att engagera sig i dialogen med de internationella granskningsorganen. Sverige arbetar successivt med beredning och implementering av synpunkter om nationella minoriteterna som kommer från olika övervakningsorgan.</p> <p>Sverige har ratificerat Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter och Europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk som båda rör rättigheter för personer som tillhör de</p>

<p>discrimination, and consider implementing, as appropriate, their recommendations (Jordan);</p>	<p>nationella minoriteterna. Sveriges arbetar på ett aktivt sätt under hela övervakningscykeln för respektive konvention med att informera de nationella minoriteterna (judar, urfolket samerna, sverigefinnar, romer och tornedalingar) om dels möjligheter till inflytande över de svenska rapporterna som skickas till Europarådet, dels möjligheter att delge övervakningsorganet synpunkter. Regeringen har vid flera tillfällen haft samråd med nationella minoritetsföreträdare för att inhämta synpunkter om minoritetspolitiken och hur Sverige uppfyller sina åtaganden.</p> <p>Se även 95.18, 95.20, 95.38–39, 95.44 och 95.75.</p>
<p>95.44. Take additional measures to combat discrimination against national minorities, in particular the Sami and the Roma, and against immigrants, refugees and women (Russian Federation);</p> <p>95.70. Implement measures aimed at eliminating discrimination against the Sami people, with particular focus on ensuring access to basic services in education, employment and health, as well as access to land, and ensuring that their right to land and cultural life is preserved (South Africa);</p> <p>95.73. Remain proactive in combating discrimination against Sami and Roma and in protecting their economic, social and cultural rights in consultation with the communities concerned (Netherlands);</p>	<p>Diskrimineringsombudsmannens (DO) dialog med de nationella minoriteterna och företrädare för statliga och kommunala myndigheter som implementerar nationella minoriteters rättigheter ger en samlad bild som bekräftas av de anmälningar som inkommer till myndigheten. Personer som tillhör de nationella minoriteterna upplever diskriminering inom utbildningsväsendet, i kontakter med myndigheter och när det gäller tillgång till språkliga rättigheter på arbetsmarknaden.</p> <p>Sverige ser anledning att fortsätta att stödja de nationella minoriteternas arbete såväl för jämställdhet som mot diskriminering. Regeringen beslutade därför i juli 2011 att ge i uppdrag till Ungdomsstyrelsen att under 2011–2014 utlysa och fördela bidrag för denna typ av verksamheter till de nationella minoriteternas organisationer.</p> <p>I Sverige pågår även ett systematiskt minoritetsarbete inom ramen för regeringens minoritetsstrategi. Minoritetspolitiken omfattar frågor om skydd och stöd för de nationella minoriteterna och de historiska minoritetsspråken. De nationella minoriteternas språk och kultur är en del av det gemensamma svenska kulturarvet. Att stärka skyddet för personer som tillhör de nationella minoriteterna är en del av Sveriges arbete med att värna om de mänskliga rättigheterna.</p> <p>Under 2012 gör DO en särskild satsning på de nationella minoriteternas tillgång till språkliga rättigheter, till inflytande och delaktighet. Myndigheten avser bedriva ett systematiskt arbete i syfte att synliggöra hur diskriminering påverkar romers rättigheter. Därtill har DO fått i uppdrag att, i samråd med Statistiska centralbyrån, Statens folkhälsoinstitut och Datainspektionen, genomföra en förstudie om metoder som skulle kunna användas för att samla in uppgifter om bl.a. levnadsförhållanden för personer som identifierar sig som tillhörande en av Sveriges nationella minoriteter. I uppdraget ingår bl.a. att inventera vilka metoder som kan vara möjliga att använda för att samla in uppgifter av detta slag och som samtidigt kan garantera deltagarnas anonymitet och integritet. I uppdraget ingår att samråda med en referensgrupp bestående av organisationer som representerar berörda delar av befolkningen.</p> <p>DO bedriver även ett särskilt arbete riktat mot diskriminering av romer. DO har bl.a. gått igenom de anmälningar avseende romer som inkommit under 2004–2010 (Romers rättigheter, 2011). Av rapporten</p>

	<p>framgår att diskriminering inte sällan sker i vardagliga situationer, såsom när romska kvinnor, ofta tillsammans med sina barn, ska handla mat, åka buss eller besöka en restaurang. I sådana situationer kan diskriminering vara särskilt svår att bevisa. Domstolsavgöranden och förlikningar har rört diskriminering på bostadsmarknaden, i samband med tillhandahållande av varor och tjänster, såsom inträde i butiker eller restauranger, samt i arbetslivet.</p> <p>Sverige kommer även fortsättningsvis aktivt delta i det internationella arbetet för att bekämpa diskriminering av romer och för att öka romers sociala och ekonomiska inkludering i samhället. På nationell nivå beslutade regeringen den 16 februari 2012 om en samordnad och långsiktig strategi för romsk inkludering under 2012–2032 (skr. 2011/12:56). Den tjugoåriga strategin ska ses som en förstärkning av minoritetspolitiken. Det övergripande målet för strategin är att den rom som fyller 20 år 2032 ska ha likvärdiga möjligheter i livet som den som är icke-rom. De då tjugoåriga romernas rättigheter bör tas tillvara inom ordinarie strukturer och verksamhetsområden i lika hög grad som rättigheterna för tjugoåringarna i den övriga befolkningen. Målgruppen är framför allt de romer som befinner sig i ett socialt och ekonomiskt utanförskap och är utsatta för diskriminering. Kvinnor och barn är särskilt prioriterade.</p> <p>Strategin är baserad på förslag från Delegationen för romska frågor som verkade 2006–2010 och som redovisade sitt uppdrag i juli 2010 genom betänkandet <i>Romers rätt – en strategi för romer i Sverige</i> (SOU 2010:55). Regeringens strategi omfattar mål och åtgärder inom sex verksamhetsområden: 1) utbildning, 2) arbete, 3) bostad, 4) hälsa, social omsorg och trygghet, 5) kultur och språk, samt 6) civilsamhällets organisering. Strategin tar sin utgångspunkt i internationella överenskommelser om de mänskliga rättigheterna. I strategin återges bl.a. kritik som Sverige har mottagit från t.ex. internationella granskningsorgan.</p> <p>I detta sammanhang väljer Sverige att särskilt betona principen om icke-diskriminering eftersom flera av de problem som drabbar många romer har samband med diskriminering. I strategin anges bl.a. att arbetet med att motverka diskriminering av romer, och att främja lika rättigheter och möjligheter, ska ingå i DO:s långsiktiga arbete. Genomförandet av detta arbete förstärks och ska präglas av kontinuerlig uppföljning av romers tillgång till de mänskliga rättigheterna på lokal, regional och nationell nivå.</p> <p>Delegationens slutbetänkande har remissbehandlats och ett antal möten med romska representanter har genomförts i beredningen av förslagen. Hela genomförandet av strategin är också avsett att präglas av romsk delaktighet och romskt inflytande. Detta bör enligt strategin ske genom samråd, genom att basera insatser på romers eget arbete i det civila samhället och genom att ta tillvara romsk språk- och kulturkompetens i genomförandet av strategin.</p> <p>I strategin föreslås även att en pilotverksamhet inrättas på kommunal nivå för att främja kunskapsuppbyggnad. Med anledning av detta ska fem pilotkommuner bedriva ett utvecklingsarbete 2012–2015 i</p>
--	---

	<p>samarbete med lokala företrädare för romer, Statens skolverk, Arbetsförmedlingen, Diskrimineringsombudsmannen och Sveriges Kommuner och Landsting. Tanken är att ta fram goda exempel på arbetssätt som kan spridas över landet. Alla kommuner har erbjudits att ansöka om att bli pilotkommuner. Den 19 april i år beslutade regeringen att Göteborgs kommun, Helsingborgs kommun, Linköpings kommun, Luleå kommun respektive Malmö kommun ska få ingå i pilotverksamheten.</p> <p>Regeringen har avsatt 46 miljoner kronor under 2012–2015 för åtgärder för romer som är utöver de ordinarie medel som finns för de nationella minoriteterna. Regeringskansliet kommer att ha det övergripande ansvaret för att samordna och följa upp strategin. För att uppnå resultat måste bl.a. verksamhetsansvariga myndigheter och kommuner vara delaktiga och ta eget aktivt ansvar för att i sin ordinarie verksamhet uppmärksamma och säkerhetsställa romers tillgång till sina rättigheter. I regeringens skrivelse anges att regeringen årligen i budgetpropositionen ska redovisa till riksdagen om utvecklingen när det gäller romsk inkludering.</p> <p>Se även 95.20, 95.27–30, 95.34, 95.38–43, 95.62, 95.72, 95.75 och 95.83.</p>
<p>95.45. Continue to increase the active promotion of equality of rights and opportunities, independently of sexual orientation or gender identity, and continue to play its active role at the international level in favour of legal protection against discrimination on the grounds of sexual orientation and gender identity (Colombia);</p> <p>95.87. Share national best practice and policies on ensuring nondiscrimination, including proposals such as to include sexual orientation in the Constitution, with States and relevant international organizations (United Kingdom);</p> <p>96.9. Adopt into law the proposed changes to its</p>	<p>Den 1 januari 2011 genomfördes ett stort antal ändringar i regeringsformen, som är den svenska grundlag som bl.a. innehåller en katalog av grundläggande fri- och rättigheter som enskilda åtnjuter skydd för gentemot det allmänna. En av ändringarna innebär att det numera, i bestämmelsen om skydd mot diskriminering, slås fast att lagar och andra föreskrifter inte får innebära att någon missgynnas med hänsyn till sin sexuella läggning.</p> <p>Homosexuella, bisexuella och transpersoner (hbt-personer) drabbas fortfarande av diskriminering och andra kränkningar i många länder i världen, Sverige är inget undantag. Detta är oacceptabelt och är därför en viktig fråga för Sverige. Sverige avser att intensifiera arbetet med att främja lika rättigheter och möjligheter för homosexuella, bisexuella och personer med könsöverskridande identitet eller uttryck. Frågan om hur hbt-personers rättigheter och möjligheter kan stärkas bereds för närvarande inom Regeringskansliet.</p> <p>Därtill har regeringen bl.a. gett Statens skolverk i uppdrag att genomföra insatser för jämställdhet i skolan under åren 2012–2014. I uppdraget ingår t.ex. att erbjuda fortbildningsinsatser om hedersrelaterat våld och förtryck och om sex- och samlevnadsundervisning till skolans personal. Utbildningen ska utgå från svensk och internationell forskning inom området och särskilt beakta bl.a. vikten av ett könsperspektiv i valet av insatser mot mobbning och situationen för unga hbt-personer.</p> <p>På internationell nivå fortsätter Sverige att spela en aktiv roll i multilaterala sammanhang liksom i bilaterala kontakter till förmån för juridiskt skydd mot diskriminering. Sverige har t.ex. anordnat ett antal arrangemang tillsammans med civila samhället i olika FN-sammanhang i syfte att lyfta fram praktiska problem och möjliga vägar</p>

<p>constitutional framework to provide protection to all persons resident in Sweden against discrimination based on sexual orientation (Canada);</p>	<p>framåt. Åtnjutande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheterna för hbt-personer är en av Sveriges prioriteringar i utrikespolitiken, inklusive i program för utvecklingssamarbete och i politiska dialoger.</p> <p>Inom ramen för samarbetet i Europarådet har Sverige t.ex. varit drivande i framtagandet av en rekommendation om skydd mot diskriminering av hbt-personer. Sverige bidrar även ekonomiskt till rekommendationens genomförande och uppföljning.</p> <p>Se även 95.38–39 och 95.85–86.</p>
<p>95.46. Combat negative stereotypes and prejudice against persons with disabilities (Islamic Republic of Iran);</p>	<p>Regeringen har gett myndigheten för handikappolitisk samordning (Handisam) i uppdrag att öka kunskapen om och förändra attityder till människor med psykisk sjukdom och psykisk funktionsnedsättning. Handisam har tagit fram ett program i nära samarbete med Nationell samling för psykisk hälsa, Sveriges kommuner och landsting och myndigheter för detta syfte.</p> <p>Det är av betydelse att öka medvetenheten om attityder till människor med psykisk sjukdom för att underlätta deras fulla medverkan i samhället. Av den anledningen genomför Arbetsförmedlingen ett särskilt projekt kallat <i>Se kraften</i> och Handisam ett projekt kallat <i>Se kompetensen</i>, vilka båda syftar till att förändra attityder hos arbetsförmedling och arbetsgivare för att stimulera till ökad sysselsättning för personer med psykisk funktionsnedsättning.</p>
<p>95.47. Strengthen human rights education programmes at the national and local levels aimed at eradicating racism and xenophobia (Philippines);</p>	<p>Den nya skollagen (2010:800) trädde i kraft den 1 juli 2011 och betonar tydligt vikten av att mänskliga rättigheter ska utgöra en normativ grund i all verksamhet som omfattas av lagen. I lagen anges att utbildningen inom skolväsendet ”ska förmedla och förankra respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande demokratiska värderingar som det svenska samhället vilar på” (6 §). Vidare anges att utbildningen ska ”utformas i överensstämmelse med grundläggande demokratiska värderingar och de mänskliga rättigheterna” (5 §) samt att var och en som verkar inom utbildningen ”ska främja de mänskliga rättigheterna och aktivt motverka alla former av kränkande behandling” (5 §). Härutöver ingår på ett tydligt sätt frågor relaterade till mänskliga rättigheter i de läro- och kursplaner för skolan som också trädde ikraft den 1 juli 2011.</p> <p>Hösten 2011 informerade Regeringskansliet om mänskliga rättigheter vid utbildningar hos Sveriges kommuner som riktade sig till lokal och regional nivå. Under 2011 har därtill Forum för levande historia (FLH), på uppdrag av regeringen, utvecklat metodpaketet <i>Uppdrag: Demokrati</i>. Paketet inkluderar tjugotvå workshops på webben med tre teman – demokrati, tolerans och mänskliga rättigheter – för årskurs 9 och gymnasiet. Under 2012 sprider myndigheten paketet till lärare, beslutsfattare och folkbildare i hela landet, genom fortbildningar för lärare och konferenser. FLH presenterade 2011 även en utställning med namnet <i>P.K.</i> (förkortning för <i>politiskt korrekt</i>) med en tillhörande workshop för gymnasieelever, där innebörden av tolerans/intolerans undersöks. Utställningen pågår under hela 2012 och bygger på FLH:s undersökning av gymnasieelevers attityder till</p>

	<p>utsatta grupper i Sverige (Rapportserie 1:2010). År 2010 skapade FLH, i samverkan med Etnografiska museet och Riksutställningar, en utställning med namnet <i>(O)mänskligt</i>, som diskuterar frågor om kategorisering i vår samtid och vikten av att respektera människors lika värde och rättigheter. Utställningen går på turné runtom i landet under 2011 och 2012. Till utställningen finns en tillhörande workshop för skolan och ett läromaterial. Workshopen utseddes till årets pedagogiska projekt 2010 av Föreningen för pedagogisk utveckling i svenska museer.</p>
<p>95.48. Take practical and legislative measures to ensure impartial and effective investigations in the field of combating and preventing torture (Uzbekistan);</p> <p>96.3. Allocate available resources and strengthen the preventive functioning of its national preventive mechanism under the Optional Protocol to the Convention against Torture (Czech Republic);</p>	<p>Justitieombudsmannen (JO) har till uppgift att utöva tillsyn över offentlig verksamhet, däribland Polisen. JO ska se till att domstolar och förvaltningsmyndigheter iakttar regeringsformens regler om saklighet och opartiskhet och att alla medborgares grundläggande fri- och rättigheter respekteras i den offentliga verksamheten. Enskilda som anser sig blivit felaktigt behandlade av polis eller åklagare kan anmäla detta till JO.</p> <p>Sveriges riksdag beslutade i december 2010 att tillföra JO ytterligare medel för att kunna fullgöra rollen som nationellt besöksorgan (NPM). Lagen (1986:765) har ändrats för att spegla den uppgift som tillförts JO. Sedan juli 2011 har JO en särskild enhet med uppgift att granska att människor som är frihetsberövade inte utsätts för grym, omänsklig, eller annan förnedrande behandling eller bestraffning. Arbetet baseras på 2002 års fakultativa protokoll till FN:s konvention mot tortyr och annan omänsklig behandling (Opcat). NPM-enheten på JO ska regelbundet inspektera platser i Sverige där människor hålls frihetsberövade, rapportera från besöken och delta i det internationella samarbetet på området.</p> <p>Därutöver har Polisen i samverkan med Riksåklagaren tagit fram ett kortfattat informationsmaterial riktad till personer som berövas friheten. Materialet innehåller information om vilka rättigheter den frihetsberövade har samt information om den fortsatta processen. Av materialet framgår också vart det går att vända sig för mer information eller för att lämna synpunkter på poliskårens behandling. Materialet är ett komplement till den information som ges muntligen av poliser till personer som frihetsberövas och ska delas ut till samtliga av dessa.</p> <p>En frihetsberövad person som anser sig vara felaktigt behandlad kan anmäla detta till polispersonalen på plats, till åklagare eller ytterst till domstol. En polis är skyldig att ta emot anmälan. En anmälan mot en polis utreds av enheten för interna utredningar och förundersökningen leds av åklagare. För att säkerställa oberoendet i interna utredningar har en ny avdelning, direkt underställd Rikspolischefen, inrättats vid Rikspolisstyrelsen. Enheten ersätter Polismyndigheternas tidigare lokala enheter för interna utredningar. Sex stycken utredningsenheter är placerade ute i landet, i lokaler skilda från annan polisverksamhet.</p> <p>Därtill har Åklagarmyndigheten ett aktivt samarbete i nätverk mellan de nordiska länderna och EU samt kontakter globalt. Vid Internationella åklagarkammaren i Stockholm finns det i dag fyra specialiståklagare som arbetar heltid med krigsförbrytelser. Flera</p>

	<p>förundersökningar pågår. Under de senaste åren har flera åtal lett till domar avseende brott i forna Jugoslavien, varav en var på fem års och en på livstids fängelse.</p>
<p>95.49. Consider increasing the financial resources allocated to programmes combating violence against women (Greece);</p> <p>95.52. Intensify its efforts to eliminate violence against women, in line with recommendations by the Human Rights Committee, the Committee on the Elimination of Discrimination against Women, CRC and the Special Rapporteur on violence against women (Netherlands);</p> <p>95.53. Develop awareness-raising campaigns aimed at changing attitudes and behaviours related to domestic violence (Portugal);</p> <p>95.54. Intensify its efforts to eliminate violence against women and to develop a national plan of action (Islamic Republic of Iran);</p> <p>95.55. Intensify measures to avoid discrimination against women and to combat violence against them (Chile);</p> <p>95.56. Continue to implement its effective measures to prevent discrimination against women and to combat violence against them (Botswana);</p>	<p>Sverige följer under denna mandatperiod upp de kraftfulla satsningar som gjordes 2006–2010 inom ramen för de tre tidigare handlingsplanerna för att bekämpa mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld och förtryck samt våld i samkönade relationer, prostitution och människohandel för sexuella ändamål samt att unga blir gifta mot sin vilja. Sveriges ambition är oförändrat hög.</p> <p>Insatserna ska som tidigare genomföras av ansvariga myndigheter. Det är därmed myndigheternas sak att bl.a. möjliggöra förbättrad hjälp och stöd till särskilt utsatta grupper av våldsutsatta kvinnor, t.ex. kvinnor med utländsk bakgrund och kvinnor som utsatts för hedersrelaterad brottslighet.</p> <p>Målsättningen är att nya arbetsmetoder och förhållningssätt ska kunna integreras i ordinarie verksamhet. En viktig del av fortsatta satsningar blir därför uppföljning av pågående utvecklingsarbete, fortsatta utbildningsinsatser samt utveckling och kvalitetssäkring av arbetsmetoder till stöd och skydd åt våldsutsatta kvinnor och barn som bevittnar våld. En mycket stor del i arbetet är att bygga upp kunskaper samt forskning. Även uppföljning och utvärdering av myndigheternas verksamhet inom området upptar en stor del av arbetet.</p> <p>Sex områden har identifierats som särskilt viktiga för att ge struktur åt arbetet som sker inom ramen för den aktuella handlingsplanen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nationell mobilisering och samordning • åtgärder mot sexuellt våld • stärkt förebyggande arbete samt skydd av och stöd till våldsutsatta kvinnor och barn som bevittnar våld • förebyggande och bekämpande av hedersrelaterat våld och förtryck, inklusive äktenskap mot en parts vilja • förebyggande insatser riktade till män, • insatser mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål. <p>Inom dessa områden planeras och genomförs därför insatser. Några av de åtgärder som beslutats för 2011–2014 är följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> • En nationell samordnare med uppdrag att 2012–2014 åstadkomma en kraftsamling för att motverka våld i nära relationer. I samordnarens uppdrag ingår att samla och stödja berörda myndigheter, kommuner, landsting och organisationer för att öka effektiviteten, kvaliteten och långsiktigheten i arbetet mot våld i nära relationer. Samordnaren ska också överväga hur stöd till och skydd för brottsoffren kan utvecklas. • Rikspolisstyrelsen ska under 2011–2013 genomföra en informationskampanj avseende brott i nära relationer, inklusive hedersrelaterat våld och förtryck. Informationskampanjen är en av de åtgärder som ska ge

<p>95.57. Continue addressing the issue of violence against women (Malaysia);</p> <p>95.58. Continue the full implementation of its plan of action to combat violence perpetrated by men against women, violence and oppression in the name of honour, and violence in relations between people of the same sex (Colombia);</p>	<p>struktur åt arbetet som sker inom ramen för handlingsplanen för att bekämpa mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld och förtryck samt våld i samkönade relationer. Kampanjen ska följas upp med relevanta åtgärder som säkerställer att den utsatta kvinnan som söker kontakt får adekvat stöd och hjälp. Relevanta institutioner ska också ha kompetens att hantera dessa ärenden.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Socialstyrelsen har fått i uppdrag att utveckla metoder och vägledning för personer som utövar våld mot närstående. • Regeringen har beviljat Karolinska universitetssjukhuset medel för att under 2011–2014 utveckla och kvalitetssäkra den del av verksamheten vid Centrum för Andrologi och Sexualmedicin (CASM) som tar emot personer som utövar eller riskerar att utöva sexuellt våld. I uppdraget ingår att utveckla en nationell stödtelefon för sexualförbrytare. • Brottsoffermyndigheten har fått i uppdrag att fördela 42 miljoner kronor till forskning, metodutveckling och andra liknande insatser, med syfte att öka kunskapen om mäns våld mot kvinnor, inklusive sexuellt våld och andra sexuella övergrepp. • Socialstyrelsen har fått ett långsiktigt uppdrag att fortsätta stimulera utvecklingen av Socialtjänstens verksamhet till stöd för våldsutsatta kvinnor och barn som bevittnar våld. Av uppdraget framgår att Socialstyrelsen ska verka för att Socialtjänsten arbetar mer långsiktigt, strategiskt och evidensbaserat samt för förbättrad kvalitet och kompetens på området. • Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK) vid Uppsala universitet har i uppdrag att sprida information och kunskap om mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld och förtryck samt våld i samkönade relationer. Informationen riktar sig till myndigheter, organisation och allmänheten. NCK har fått i uppdrag att utveckla den nationella stödtelefonen, Kvinnofridslinjen, för att kvalitetssäkra stödet som den ger och nå ut till fler som utsatts för hot, våld och/eller sexuella övergrepp. • Socialstyrelsen fördelar varje år särskilda utvecklingsmedel för att stödja kommuner och ideella organisationer att kvalitetsutveckla sitt arbete med våldsutsatta kvinnor, barn som bevittnat våld samt våldsutövare. I år ingår det även i uppdraget att, tillsammans med länsstyrelserna, skapa ett nationellt och regionalt kunskaps- och metodstöd. <p>Även lagändringar har genomförts och utredningar tillsatts, däribland följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Regeringen har tillsatt en utredning för att kartlägga och analysera förekomsten och omfattningen av våld, hot och kränkningar som kan drabba utländska kvinnor som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till en man bosatt i Sverige. I uppdraget ingår att identifiera behov av insatser i form av stöd som kommuner, landsting och statlig
---	---

	<p>förvaltning i dagsläget erbjuder dessa våldsutsatta kvinnor. Uppdraget redovisades i juli 2012 i betänkandet <i>Kvinnor och barn i rättens gränsland</i> (SOU 2012:45).</p> <ul style="list-style-type: none"> • I oktober 2011 trädde ändringar i reglerna om <i>besöksförbud</i>, numera <i>kontaktförbud</i>, i kraft, vilka syftar till att förbättra situationen för personer som på olika sätt har utsatts eller riskerar att utsättas för våld, hot eller trakasserier, ofta vid upprepade tillfällen, så kallad stalkning. Vidare infördes ett nytt brott, olaga förföljelse, i syfte att förstärka det straffrättsliga skyddet mot trakasserier och förföljelse. • I syfte att åstadkomma ett stärkt skydd mot tvångsäktenskap och barnäktenskap gav regeringen år 2010 en särskild utredare i uppdrag att inhämta kunskap om tvångsäktenskap och barnäktenskap samt att föreslå åtgärder och författningsändringar. Utredaren redovisade sitt uppdrag i maj 2012 genom betänkandet <i>Stärkt skydd mot tvångsäktenskap och barnäktenskap</i> (SOU 2012:35). Förslagen som presenterades i betänkandet bereds för närvarande inom Regeringskansliet. • Regeringen har beslutat om ny lagstiftning om utredningar avseende kvinnor och män som har avlidit med anledning av brott av närstående eller tidigare närstående personer. Syftet är att ge underlag för förslag till åtgärder som förebygger att kvinnor och män utsätts för våld eller andra övergrepp av närstående eller tidigare närstående personer. Lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2012. <p>Se även 95.18–20, 95.29–30, 95.33, 95.35, 95.45, 95.50–51, 95.65–66, 95.73 och 95.75.</p>
<p>95.50. Strengthen existing efforts to prevent violence against women, including through financial support for shelters for victims of violence (Portugal);</p>	<p>Socialstyrelsen har i uppdrag att göra en samlad analys av insatsen <i>Skyddat boende för hotade personer</i> och att ta fram ett vägledande material för berörda målgrupper. I uppdraget ingår att definiera begreppet <i>skyddat boende</i> samt att kartlägga omfattningen och kvaliteten av skyddade boenden i Sverige. Socialstyrelsen ska redovisa uppdraget senast den 15 april 2013. Därtill beviljas Länsstyrelserna årligt bidrag som kan användas till att utveckla skyddat boende i vissa län. Det finns även statsbidrag för ideella organisationer som kan användas för t.ex. skyddat boende. Regeringen ger också medel för skyddade boenden som särskilt riktar sig till unga som utsätts för hedersrelaterat våld och förtryck.</p> <p>Se även 95.20, 95.49 och 95.51–58.</p>
<p>95.51. Improve data collection and statistics on violence against women (Portugal);</p>	<p>Sverige genomför årligen en omfattande undersökning kring brottsoffer, vilken utgör en viktig kunskapskälla om våld mot kvinnor. För närvarande finns också planer på att under 2013 genomföra en särskilt anpassad undersökning med fokus på utbredningen och strukturen av våld i partnerrelationer. Sveriges officiella kriminalstatistik avseende våld mot kvinnor har en särskild brottskod för anmälda brott som redovisar om våldet har inträffat i en nära relation. Det pågår åtgärder för att förbättra användandet av denna brottskod för att höja kvalitén på sådan statistik. Samtidigt fortsätter arbetet med att införa ett elektroniskt informationsflöde i</p>

	brottmålsprocessen, vilket kommer medföra påtagliga utvecklingsmöjligheter avseende den officiella kriminalstatistiken.
<p>95.59. Take appropriate measures to stop sex tourism involving children and to punish traffickers (Belarus);</p> <p>95.60. Facilitate complaints by foreign victims of trafficking so that their migration situation is not used against them as a means of coercion by the traffickers themselves (Mexico);</p> <p>95.61. Work closely with the European Union to create a comprehensive anti-trafficking-in persons network (United States);</p>	<p>Sexualbrott i utlandet, begångna av svenskar, kan utredas och lagföras i Sverige enligt de speciella regler som finns i fråga om extraterritoriella brott. Sverige arbetar aktivt med frågan om barnsexturism. Rikskriminalpolisen har genomfört en satsning mot sexuella övergrepp mot barn begångna av svenskar utomlands, bl.a. genom att förenkla för allmänheten att lämna tips, bl.a. via internet. Resultatet är över förväntan, bl.a. flera fällande domar i Thailand och Kambodja samt i Sverige rörande våldtäkt mot barn på Filippinerna. Underrättelsebilderna har påtagligt förbättrats. I dag finns kunskap om hur arbetet med utredningar om sexualbrott mot barn begångna i andra länder bör gå till. Satsningen har permanentats.</p> <p>Polisens samlade erfarenhet visar att problemet – med resande sexförbrytare som åker till platser i t.ex. Sydostasien och där begår sexuella övergrepp, eller rentav under en period, ”adopterar” ett barn i samma syfte – är ett gemensamt problem för många EU-länder. Flera sexförbrytare flyttar också från EU i syfte att begå sexualbrott mot barn och för att producera barnpornografiskt material. Sverige har mot denna bakgrund initierat ett EU-projekt tillsammans med bl.a. Europeiska polisbyrån (Europol), den internationella polisorganisationen Interpol, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), organisationer inom det civila samhället samt universitet och polismyndigheter. Projektet syftar dels till att lyfta upp frågan på policynivå inom EU och inom EU:s förbindelser med tredje länder, dels till att skapa förutsättningar för ett förstärkt operativt, brottsbekämpande samarbete, inklusive en ökning av antalet lagförda EU-medborgare för sexualbrott begångna mot barn utanför EU.</p> <p>Sverige deltar aktivt i EU:s alla forum som på ett eller annat sätt tar upp frågan om människohandel. På det politiska planet är Sverige drivande för att utveckla samarbetet ytterligare. Sverige deltar också aktivt i EU:s operativt inriktade samarbete inom ramen för den Ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten (Cosi), Europol och det informella nätverket av nationella rapportörer. Vid Internationella åklagarkammaren i Stockholm har en grupp på tre åklagare specialiserat sig på mål angående barnsexturism. De har ett tiotal öppna ärenden och två ärenden har lett till fällande domar.</p> <p>Enligt utlänningslagen (2005:716) kan en utlänning som vistas i Sverige beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd om han eller hon medverkar vid förundersökning eller huvudförhandling i brottmål. Ett särskilt tidsbegränsat uppehållstillstånd om 30 dagar för betänketid kan också beviljas. Betänketiden är till för offrets återhämtning och ställningstagande till om han eller hon vill samarbeta med de brottsutredande myndigheterna. Tillstånd (både för betänketid och vid medverkan) beviljas på ansökan av förundersökningsledare. Dessa bestämmelser bygger på EU-direktivet om uppehållstillstånd för offer för människohandel (Rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004</p>

	<p>om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna). De svenska reglerna går dock längre än direktivet genom att de omfattar alla tredjelandsmedborgare som är brottsoffer, inte bara offer för människohandel. Utöver dessa regler har offer för människohandel fortfarande möjlighet att ansöka om uppehållstillstånd, t.ex. på grund av skyddsbehov.</p>
<p>95.74. Move forward in the implementation of its law known as “from recognition to empowerment: a government strategy for minorities”, with the aim of promoting and protecting the rights of national minorities (Colombia);</p> <p>95.75. Address the specific needs of minorities and migrants, particularly women and children (Bangladesh);</p> <p>95.81. Devote more efforts to reduce social exclusion and better integrate its growing immigrant population into all aspects of society (United States);</p>	<p>Länsstyrelsen i Stockholms län och Sametinget har sedan den 1 januari 2010 i uppdrag att följa upp efterlevnaden av lagen (2009:724) om nationella minoriteter och minoritetsspråk som ett led i arbetet med regeringens strategi för de nationella minoriteterna (<i>Från erkännande till egenmakt</i>, prop. 2008/09:158). Dessa myndigheter ska årligen lämna en rapport till regeringen om lokala och nationella myndigheters tillämpning av lagen samt sprida kunskap om de nationella minoriteterna och deras rättigheter. Sedan 2010 har ett flertal kommuner ansökt om, och därefter beviljats av regeringen, att få ingå i förvaltningsområdet för finska, samiska eller meänkieli, vilket tyder på att implementeringen av den minoritetspolitiska strategin går i en klar positiv riktning. För personer som tillhör de nationella minoritetsgrupperna innebär utvecklingen bl.a. att de har stärkts i sitt arbete att bevara språk och kultur, vilket fortsatt märks av genom t.ex. ett ökat intresse av att delta i samrådsgrupper på lokal nivå.</p> <p>Sverige ser arbetsmarknadsetablering som det enskilt viktigaste verktyget för att minska socialt utanförskap. Den 1 december 2010 trädde den nya reformen för att skynda på nyanlända invandras etablering i arbets- och samhällslivet i kraft. En snabbare etablering ska åstadkommas genom att förstärka incitamenten både för att börja arbeta och för att aktivt delta i arbetsförberedande insatser. Reformen innebär bl.a. att:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Arbetsförmedlingen får ett samordnande ansvar för etableringsinsatserna. • Arbetsförmedlingen ska, tillsammans med den nyanlände, upprätta en etableringsplan med insatser för att underlätta och påskynda den nyanländes etablering i arbets- och samhällslivet. • En ersättning införs som utgår vid aktivt deltagande i etableringsinsatser. • En ny aktör – etableringslots – ska stödja den nyanlände under etableringsperioden. • Nyanlända som har en etableringsplan ska delta i arbetsförberedande insatser, i svenska för invandrare (sfi) och i samhällsorientering. <p>Därtill har Arbetsförmedlingen, på regeringens uppdrag, undersökt metoder för att minska utanförskapet bland utrikes födda kvinnor som inte deltar i arbetskraften. Slutrapporten lämnades i april 2011 och identifierar tre nyckelområden: 1) praktiskt anpassad svenskundervisning, 2) hälsa och personlig utveckling, samt 3) yrkesinriktade insatser. Arbetsförmedlingen vidareutvecklar för tillfället arbetet på dessa områden i samarbete med berörda aktörer.</p>

	<p>Arbetet sker inom ramen för etableringsreformen, vid upphandling av förberedande insatser och arbetsmarknadsutbildningar, vid utveckling av vägledningsmetodik samt vid samarbete med ideell sektor.</p> <p>Dessutom har regeringen utsett en särskild utredare med uppdrag att föreslå åtgärder för att öka arbetskraftsdeltagandet och påskynda etableringen på arbetsmarknaden för nyanlända utrikes födda kvinnor och anhöriginvandrare. Uppdraget ska slutredovisas senast den 15 oktober 2012. En särskild utredare är även tillsatt för att föreslå hur valfrihet och individuell anpassning kan ökas inom sfi, bl.a. genom ett system med sfi-peng och genom att den som vill delta i sfi ges möjlighet att välja den anordnare, enskild eller offentlig, som bäst svarar mot egna behov. Utredningen ska redovisas senast 28 september 2012.</p> <p>Se även 95.1–3, 95.6, 95.29, 95.38, 95.41, 95.44, 95.62, 95.68–69 och 95.71–73.</p>
<p>95.76. Authorize the detention of asylum seekers only in exceptional situations, and limit its duration (Algeria);</p> <p>96.39. Consider alternatives to the detention of irregular migrants and asylum seekers, limit the length of detentions, and ensure that detainees have access to the judiciary, to consular assistance and to adequate information (Brazil);</p> <p>96.47. Review the law and practice related to the lengthy detention of asylum seekers (South Africa);</p>	<p>Asylsökande och utlänningar som vistas i Sverige utan tillstånd får endast tas i förvar under vissa förutsättningar som anges i utlänningslagen (2005:716). Förvarstagna har tillgång till offentligt biträde och adekvat information. De har också möjlighet att kontakta sitt hemlands beskickning för t.ex. konsulärt bistånd. Utlänningslagen anger att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än nödvändigt i varje enskilt fall. Ett beslut om förvar meddelas således endast om andra mindre ingripande åtgärder, t.ex. beslut om uppsikt, inte är tillräckliga i det enskilda fallet. En utlänning som omfattas av ett lagakraftvunnet beslut om avvisning eller utvisning och som hålls i förvar inför verkställigheten av detta beslut får inte hållas i förvar i mer än två månader såvida det inte finns synnerliga skäl för detta. Den 1 maj 2012 infördes ändringar i utlänningslagen som bl.a. innebär en maxgräns på 12 månader för s.k. verkställighetsförvar. Ändringarna genomfördes i linje med EU:s återvändandedirektiv (Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna).</p>
<p>95.77. Ensure that its national legislation and practice effectively protects the principle of non-refoulement (Czech Republic);</p> <p>95.82. Give precedence to the principle of non-refoulement when considering the situation of refugees or asylum-</p>	<p>Principen om <i>non-refoulement</i> är sedan länge en del av svensk rätt. Den kommer i den svenska utlänningslagen (2005:716) till uttryck på främst två sätt, dels genom bestämmelserna om rätt till asyl i 5 kapitlet, dels genom bestämmelserna om verkställighets hinder i 12 kapitlet. Flyktingar (och även personer som bedöms som alternativt skyddsbehövande eller övriga skyddsbehövande) som befinner sig i Sverige har rätt till uppehållstillstånd.</p> <p>Upphållstillstånd får dock vägras en flykting om han eller hon genom ett synnerligen grovt brott har visat att det skulle vara förenat med allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta honom eller henne stanna i Sverige, eller har bedrivit verksamhet som inneburit</p>

<p>seekers who allege that their lives, liberty or personal integrity may be at risk in their countries of origin (Argentina);</p> <p>96.45. Use diplomatic assurances in a manner consistent with the UNHCR “Note on Diplomatic Assurance and International Refugee Protection” dated August 2006 (New Zealand);</p>	<p>fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att han eller hon skulle fortsätta verksamheten här. En utlänning får inte avvisas eller utvisas till ett land om utlänningen riskerar att utsättas för förföljelse i det landet eller om utlänningen inte är skyddad i det landet mot att sändas till ett land där utlänningen löper risk för förföljelse. Detta skydd går längre än 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning (Genèvekonventionen), genom att inte bara flyktingar utan alla utlänningar omfattas av det.</p> <p>Skyddet mot verkställighet gäller inte om det inte är möjligt att verkställa avvisningen eller utvisningen till något annat land och utlänningen genom ett synnerligen grovt brott har visat att det skulle vara förenat med allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta utlänningen stanna i Sverige. Detta gäller dock inte om den förföljelse som hotar i det andra landet innebär fara för utlänningens liv eller annars är av särskilt svår art. Skyddet mot verkställighet gäller inte heller om utlänningen har bedrivit verksamhet som inneburit fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att utlänningen skulle fortsätta verksamheten här i landet och det inte är möjligt att sända utlänningen till något annat land. Observera dock att det finns ett absolut hinder mot att verkställa en avvisning eller utvisning av en utlänning till ett land om det finns skälig anledning att anta att utlänningen där skulle vara i fara att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller inte är skyddad i det landet mot att sändas vidare till ett land där han eller hon skulle vara i sådan fara.</p> <p>I de fall beslut fattats om avvisning eller utvisning har den berörda utlänningen möjlighet att få sitt ärende prövat i domstol. Domstolen gör en individuell prövning utifrån de ramar som lagstiftningen anger och säkerställer därmed en rättssäker process. Om det i ett ärende om verkställighet av ett beslut om avvisning eller utvisning som vunnit laga kraft kommer fram nya omständigheter som innebär att det att finns sådana hinder mot verkställighet som nämnts ovan får Migrationsverket bevilja ett permanent eller tidsbegränsat uppehållstillstånd, beroende på om hindret är bestående eller tidsbegränsat (12 kapitlet 18 § utlänningslagen). Regeringen har i regleringsbrevet för 2012 angett att Migrationsverket särskilt ska redovisa hur myndigheten uppmärksammar när en prövning om verkställighetshinder enligt 12 kapitlet 18 § utlänningslagen ska göras, samt hur myndigheten säkerställer en enhetlig tillämpning av bestämmelsen.</p> <p>Genom de lagändringar som trädde i kraft den 1 januari 2010 prövas säkerhetsärenden enligt utlänningslagen i allt väsentligt på samma sätt som andra ärenden enligt samma lag. Beslut i sådana ärenden överklagas således numera till domstol, inte till regeringen. I ärenden om utvisning enligt lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll är regeringen dock fortfarande överinstans. Innan ett sådant ärende överlämnas till regeringen yttrar sig emellertid alltid domstol i fråga om bl.a. verkställighetshinder. Finner domstolen att det föreligger absoluta verkställighetshinder får regeringen inte avvika från</p>
--	--

	<p>domstolens bedömning. Mot ovanstående bakgrund är möjligheten att använda diplomatiska garantier på migrationsområdet numera ytterst begränsad. Generellt gäller att diplomatiska garantier endast ska övervägas i sällsynta undantagsfall och inom ramen för ett förfarande som erbjuder fullgod säkerhet.</p>
<p>95.78. Adopt legislative measures to guarantee that unaccompanied undocumented children are cared for (Spain);</p>	<p>Det är Sveriges kommuner som är ansvariga för mottagandet av ensamkommande asylsökande barn och ungdomar under 18 år. Vistelsekommunen är enligt socialtjänstlagen (2001:453) ytterst ansvarig för att ge barnet det stöd och den hjälp som behövs. Kommunen ska utreda om det enskilda barnet har särskilda behov och ska se till att beslut om åtgärder tillgodoser barnets bästa. Kommunen tillhandahåller gruppboende eller familjehem och utreder om barnet har släktingar i Sverige som det kan bo hos. Överförmyndaren måste utan dröjsmål förordna en god man som ska bevaka barnets rättigheter, vilket följer av lagen (2005:429) om god man för ensamkommande barn. Kommunerna kompenseras ekonomiskt av staten.</p> <p>Se även 95.79, 96.8, 96.41 och 96.43.</p>
<p>95.79. Guarantee in equal fashion for both its national citizens and foreigners residing in Sweden the highest level of health possible, without any form of discrimination, pursuant to its international obligations, particularly those set out in ICESCR (Mexico);</p> <p>96.8. Adopt a legislative framework for ensuring the right of all migrant children to the best possible medical services and adequate housing, and fully implement those rights (Belarus);</p> <p>96.41. Improve the services, especially social services, provided to asylum-seekers; stress the importance of providing asylum-seekers deprived of means of subsistence with health insurance comparable to that afforded to nationals</p>	<p>Migrationsverket har enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. huvudansvaret för mottagande av asylsökande. Alla vuxna asylsökande erbjuds en introduktion som bl.a. ger information om asylprocessen, om hur den svenska arbetsmarknaden fungerar, om lagen om mottagande av asylsökande, om hälso-, tand- och sjukvård, om boende och bosättning samt om samhällsfrågor. Under år 2011 genomfördes ett utvecklingsarbete som har inneburit en standardisering av både innehåll och tidsram för introduktionen.</p> <p>I hälso- och sjukvårdslagen (1982:763) är det reglerat att bosatta i ett landsting, dvs. de som är folkbokförda inom landstingets område i enlighet med bestämmelserna i folkbokföringslagen (1991:481), ska erbjudas fullständig vård. Bosatta personer betalar en vårdavgift för sin hälso- och sjukvård. För den slutna och öppna vården samt för läkemedel finns ett högkostnadsskydd som innebär att patienten vid en viss kostnadsnivå inte längre behöver betala för sina läkemedel. Kostnader över maxbeloppet finansieras i stället genom subvention.</p> <p>Asylsökande personer som har fyllt 18 år ska erbjudas vård och tandvård som inte kan anstå, mödrahälsovård, vård vid abort och preventivmedelsrådgivning. Med vård som inte kan anstå menas vård som erbjuds utöver den omedelbara vård som följer av hälso- och sjukvårdslagen och tandvårdslagen (1985:125) om det bedöms att en sådan vårdinsats behöver sättas in för att förhindra att allvarliga sjukdomstillstånd utvecklas. Asylsökande barn ska erbjudas samma hälso- och sjukvård samt tandvård som barn bosatta i Sverige. Detta regleras i lagen (2008:344) om hälso- och sjukvård åt asylsökande m.fl. Detsamma gäller även för barn som håller sig undan verkställighet av ett beslut om avvisning eller utvisning. För barn som vistas i landet utan att ha ansökt om tillstånd för detta finns ingen lagstadgad skyldighet för landstingen att erbjuda vård på samma villkor som för personer bosatta i Sverige. Landstingen är dock tvungna att erbjuda omedelbar hälso- och sjukvård till alla som vistas inom landstinget,</p>

<p>(France);</p> <p>96.43. Ensure that those who find themselves in an irregular situation have legally recognized access to medical services and assistance, as provided in article 12 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (Spain);</p>	<p>dvs. även personer som vistas i Sverige utan tillstånd. Landstingen är inte skyldiga att tillhandahålla vården kostnadsfritt eller till ett särskilt lågt pris, men de får samtidigt inte neka patienten omedelbar vård på grund av bristande betalningsförmåga.</p> <p>Frågan om att erbjuda subventionerad hälso- och sjukvård åt asylsökande, gömda och papperslösa har varit föremål för en översyn. Utredningen om vård för papperslösa m.fl. överlämnade sitt betänkande till regeringen den 31 maj 2011 (<i>Vård efter behov och på lika villkor – en mänsklig rättighet</i>, SOU 2011:48). Regeringen och Miljöpartiet de gröna har i en ramöverenskommelse om asyl- och migrationspolitiken kommit överens om att personer som håller sig undan verkställighet av avvisnings- eller utvisningsbeslut och personer som vistas i landet utan att ha ansökt om tillstånd för detta ska få tillgång till subventionerad vård motsvarande den vård som asylsökande har tillgång till i dag (se ovan). Hanteringen av överenskommelsen är för närvarande föremål för beredning inom Regeringskansliet. De nya reglerna ska börja gälla från och med den 1 juli 2013.</p> <p>Se även 95.35 och 95.67.</p>
<p>95.80. Look into ways to effectively ensure that the principle of the best interests of the child will be a primary consideration and hence form the basis for and guide all related processes and decisions, especially in asylum cases involving children (Hungary);</p>	<p>Enligt utlänningslagen (2005:716) ska, i fall som rör barn, särskilt beaktas vad som i övrigt krävs med hänsyn till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa. När det gäller barn och ungdomar som behöver skydd eller stöd inom socialtjänsten regleras detta av socialtjänstlagen (2001:543). Lagstiftningen ska ha sin utgångspunkt i vad som bedöms vara det enskilda barnets bästa inom ramen för handläggningen. Lagstiftningen gäller alla barn som behöver skydd eller stöd och pekar inte särskilt ut gruppen asylsökande barn.</p> <p>I syfte att säkerställa att Migrationsverkets personal har kunskap om mänskliga rättigheter, däribland principen om barnets bästa, har regeringen angett i regleringsbrevet för 2012 att verket ska redovisa hur myndigheten arbetar med en långsiktig kompetensförsörjning samt med att bibehålla och vidareutveckla kompetensen rörande etiska frågor och mänskliga rättigheter. I redovisningen ska också ingå en analys av kompetensbehovet för Migrationsverkets personal bl.a. när det gäller barnfrågor. Migrationsverket ska också redovisa hur myndigheten säkerställer att barns egna asylskäl utreds, bedöms och redovisas i besluten. Beslut i ärenden som rör ensamkommande barn ska avgöras inom tre månader.</p> <p>Migrationsverket prövar alla barnärenden individuellt och hänsyn till barnets bästa ska tas i alla delar av processen. Migrationsverket har under 2011 tagit ett helhetsgrepp kring alla barnärenden. En policy för arbete med barn har tagits fram i samarbete med Barnombudsmannen. Syftet med barnpolicyn är att fastställa hur Migrationsverket ska se till att barnets rätt och barnrättsperspektivet genomsyrar verkets alla frågor som rör barn. Därtill har en utbildning kring barns rättigheter och barnkonsekvensanalyser tagits fram och ingår i en övergripande utbildningsmodell.</p>

<p>95.84. Closely monitor the interpretation and application of the 2008 Surveillance Act to prevent any interference with the right to privacy (Netherlands);</p> <p>96.48. Find, with reference to the law on screening electronic messages, a rational balance between upholding the rights of citizens and real steps to combat terrorism on the Internet, which should include a denial by Swedish services providers of sites to paramilitary organizations (Russian Federation);</p>	<p>Sverige accepterar rekommendation 96.48, att upprätthålla medborgarnas rättigheter och samtidigt bekämpa terrorism på internet, och har redan genomfört den. Lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet syftar dock inte till att bekämpa terrorism på internet, utan att samla in underrättelser för rikets säkerhet. Sverige accepterar inte den andra delen av rekommendationen. Att förbjuda svenska tjänsteleverantörer från att vara värd åt vissa personer eller grupper skulle strida mot det konstitutionella förbudet mot censur. Däremot kan kriminella handlingar som begås av personer som tillhör dessa organisationer åtalas enligt svensk lag. Se även rekommendation 96,19, 96,24 och 96,25 i tilläggsrapporten angående Sverige från arbetsgruppen för den allmänna ländergranskningen (A/HRC/15/11/Add.1).</p> <p>Lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet innehåller såväl rättssäkerhets- som kontrollmekanismer för att säkerställa kravet på integritetsskydd. Härutöver har riksdagen begärt att regeringen en gång om året ska redovisa en granskning av den signalspaningsverksamhet som har bedrivits enligt lagen. Regeringen redovisade en sådan granskning senast den 20 december 2011 (<i>Integritetsskydd vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet</i>, skr. 2011/12:48).</p> <p>Se även 95.21–25, 95.63 och 96.24–25.</p>
<p>95.85. Continue the efforts to increase the effectiveness of the national human rights system and share its experiences with other States in the process of undertaking similar reforms (Finland);</p> <p>95.86. Broadly share the experience regarding the formulation and implementation of the second National Action Plan for Human Rights (Moldova);</p>	<p>Sverige har anslutit sig till sju av FN:s nio centrala konventioner om mänskliga rättigheter. Därutöver har riksdagen fastställt som ett mål för demokratipolitiken att de mänskliga rättigheterna ska respekteras i Sverige. Som ett led i arbetet för detta mål har regeringen antagit två nationella handlingsplaner för mänskliga rättigheter. Regeringens andra nationella handlingsplan för mänskliga rättigheter avsåg perioden 2006–2009. Sedan giltighetstiden löpte ut har en uppföljning gjorts inom Regeringskansliet av de åtgärder som ingick i handlingsplanen. En särskild utredare har även utvärderat arbetet med handlingsplanen. Uppdraget redovisades i april 2011 i betänkandet <i>Samlat, genomtänkt och uthålligt? En utvärdering av regeringens nationella handlingsplan för mänskliga rättigheter 2006–2009</i> (SOU 2011:29).</p> <p>Sverige har för avsikt att upprätthålla en hög ambitionsnivå vad gäller det systematiska arbetet för mänskliga rättigheter. Ett arbete pågår inom Regeringskansliet med att ta fram regeringens tredje handlingsplan eller strategi för mänskliga rättigheter. Arbetet bedrivs mot bakgrund av bl.a. utvärderarens rekommendationer och förslagen från Delegationen för mänskliga rättigheter i Sverige. Delegationen slutbetänkande (SOU 2010:70) har remitterats till myndigheter, domstolar, kommuner, landsting, organisationer och trossamfund. De domar, synpunkter och rekommendationer som internationella övervakningsorgan har meddelat avseende mänskliga rättigheter i Sverige, inbegripet de som lämnades inom ramen för FN:s allmänna ländergranskning (UPR), utgör ytterligare ett viktigt underlag för handlingsplanen.</p> <p>Därutöver har en samrådsprocess genomförts med en bred krets av</p>

	<p>aktörer i samhället i syfte att samla in synpunkter om hur den planerade handlingsplanen bör utformas. Sverige fäster stor vikt vid öppenhet och transparens i arbetet med att utveckla en tredje strategi för mänskliga rättigheter. Ett av de verktyg som regeringen använder för att rapportera om arbetet för de mänskliga rättigheterna är regeringens webbplats om mänskliga rättigheter (www.manskligarattigheter.se).</p> <p>Sverige ser även ett stort värde i att föra dialog med andra länder om systematiskt arbete för mänskliga rättigheter, bl.a. om nationella handlingsplaner för mänskliga rättigheter. Möten och studiebesök anordnas återkommande med representanter för andra länders regeringskanslier och myndigheter för erfarenhetsutbyte och dialog inom området, både på Sveriges och på andra länders initiativ. En sammanfattning av Sveriges andra handlingsplan har översatts till engelska och publicerats, bl.a. på regeringens webbplats om mänskliga rättigheter, som också har en engelskspråkig del (www.humanrights.gov.se). Därtill har flera statliga myndigheter webbplatser med information som rör frågor mänskliga rättigheter på olika språk. Exempelvis finns information på Diskrimineringsombudsmannens webbplats på över 20 språk (www.do.se).</p> <p>Se även 95.10–13 och 95.45.</p>
<p>95.88. Continue its cooperation with civil society organizations in the follow-up to this review (Austria);</p>	<p>Sverige konsulterar regelbundet representanter för organisationer inom det civila samhället, bl.a. i frågor om mänskliga rättigheter. Ett samråd med civilsamhället var också ett viktigt led i denna halvtidsuppföljning av Sveriges granskning i FN:s allmänna ländergranskning (UPR). Samrådet rörde genomförandet av antagna rekommendationer. Organisationer inom civilsamhället som hade lämnat en skuggrapport till FN vid Sveriges senaste rapportering enligt någon av FN:s centrala konventioner om mänskliga rättigheter fick en riktad inbjudan att delta. Mötet var dock öppet för alla representanter från civilsamhället som önskade delta. Information om samrådet lades därmed även ut på regeringens allmänna webbplats (www.regeringen.se), regeringens specifika webbplats för mänskliga rättigheter (www.manskligarattigheter.se) och webbplatsen för de nationella minoriteterna (www.minoritet.se).</p> <p>Därutöver har Utrikesdepartementet möten om frågor om mänskliga rättigheter med det civila samhällets organisationer fyra gånger per år. Det sker i en krets med ca 30–40 organisationer och rör arbetet med mänskliga rättigheter i utrikespolitiken. Utöver detta genomförs samråd med organisationer som verkar mer specifikt inom vissa områden, såsom barnets rättigheter, funktionsnedsättning, hbt och de nationella minoriteterna.</p> <p>I processen med att kartlägga situationen för mänskliga rättigheter i Sverige har även samråd med organisationer inom det civila samhället hållits vid flertalet tillfällen. Representanterna har fått möjlighet att lämna synpunkter och förslag rörande de områden där de ser brister samt de områden där Sverige mottagit synpunkter från internationella övervakningsorgan. Regeringskansliet har också sammanställt en</p>

	<p>promemoria med de synpunkter som Sverige mottagit från olika övervakningsorgan, inklusive från FN:s råd för mänskliga rättigheter inom ramen för den allmänna ländergranskningen. Sammanställningen har spridits vid samråd samt via regeringens officiella webbplats (www.regeringen.se/mr-samrad).</p> <p>Regeringen har även bidragit finansiellt och deltagit aktivt i en större konferens om mänskliga rättigheter, MR-dagarna, (www.mrdagarna.se) som årligen anordnas av organisationer inom det civila samhället, universitet med flera. Vid MR-dagarna den 15–16 november 2010 till exempel, som anordnades i Örebro, deltog Regeringskansliet i ett seminarium om UPR-granskningen av Sverige. Se även 95.31, 95.33 och 95.85–86.</p>
96.1. Continue its efforts with a view to ratifying the Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance (Spain);	Sverige undertecknade Konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden (CED) år 2007. Inför en ratificering av konventionen krävs att en analys av eventuellt lagstiftningsbehov genomförs. Det är emellertid Sveriges uppfattning att svensk lagstiftning i allt väsentligt lever upp till konventionens krav.
96.4. Consider withdrawing its reservation to ICCPR (Pakistan);	Sverige ser regelbundet över sina reservationer till alla internationella konventioner, inklusive Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR). Sverige övervägde senast år 2009, i samband med framtagandet av Sveriges senaste rapport till Rådet för mänskliga rättigheter, sina skäl för reservationerna till ICCPR. Sverige fann då skäl till att bibehålla sin nuvarande ståndpunkt.
96.18. Clear the backlog of responses to thematic questionnaires from special procedures (Russian Federation);	Sverige fortsätter att samarbeta med FN:s specialprocedurer på MR-området, bl.a. genom att kontinuerligt ta emot och besvara frågeformulär som rör de mänskliga rättigheterna. Sveriges utgångspunkt är att samtliga frågeformulär som berör sakområden där Sverige har relevant information eller bedömningar att dela med sig av bör besvaras.

REGERINGSKANSLIET